

சைவானீதி

SAIVANEETHI

சைவ வளர்ச்சி கருதிய செய்தி தகும் மாத இறு

MONTHLY MAGAZINE OF
SAIVAISM DECEMBER - JANUARY 1999 / 2000
பிரயாதி யார்கழி

ரூபா 25/-

சைவநீதி

உள்ளே.....

1. எங்கை உனக்ஸலை தெப்பணியும் செய்யற்க.	1
- ஆசிரியர்	
2. அறியு நெறி.	2
- உமாபதி சிவாசாரியார்	
3. நினைவிற் கொள்வதற்கு	3
4. சீதம்பரத்தினது மகிழமை	
- ஆறுமுகநாவலர்	4
5. சபாநாயகர்	
- சிவழீ ச. குமாரசுவாமிக் குருக்கள்	6
6. திருவாதிரைத் திருப்பதிகம்.	
- திருநாவுக்கரசநாயனார்	7
7. மனிதன் உயர்ந்திட என்னின்ன செய்ய வேண்டும்.	
- திருமுருக கிருபானந்தவாரியார்	8
8. சைவத்தின் மேன்மை.	
- ச. சிவபாதசந்தரம் B.A	9
9. இன்பம்.	
- பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை	11
10. சைவ வினாவிடை - பகலியல்.	
- ஆறுமுகநாவலர்	13
11. கெளரி நேன்பு காட்டிய வெற்றி.	
- பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியம்	15
12. சைவசமய வளர்ச்சியில் வன்னி மாவட்ட குருகுலத்தின் பங்கு.	
- புலவர் விசுவாம்பா விசாலாட்சி மாதாஜி	19
13. திருநீலகண்ட நாயனார்.	
- சிவ சண்முகவடிவேல்	21
14. கண்ட இடத்தே யூசாதவன் கழுதை .	
- முருக வே. பரமநாதன்	23
15. திருவாசகச் சிந்தனை - செத்திலாப் பத்து.	
- பண்டிதர் சி. அப்புத்துரை	26
16. சைவசமய ஆறிவுப் போட்டி	
	29

சைவநீதி இதழில் வரும் கட்டுரைகளிலுள்ள கருத்துக்களுக்குக் கட்டுரை
ஆசிரியர்களே பொறுப்பாளிகளாவர் - திதழ் நிர்வாகிகள்.

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

சைவாஞ்சல்

மலர் 3 பிரமாதி மார்கழி சைவசமய வளர்ச்சி கருதி வெளிவரும் மாத இதழ் இதழ் 9

கௌரவ ஆசீரியர்
ஞானசிரோமணி
சைவப்புலவர்மணி, வித்துவாள்

திரு. வ. செல்லையா
Mr. V. Chellaiah

நீர்வாக ஆசீரியர்
திரு. செ. நவநீதகுமார்
Mr. C. Navaneethakumar

பதிப்பாசீரியர்
திரு. பொ. விமலேந்திரன்
Mr. P. Vimalendran
Unie Arts (Pvt) Ltd
Tel.: 330195, 478133
E-mail: uniearts@slt.lk

மதியுரைஞர்
பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியம்
Pandit S. Subramaniyam

திரு. பொ. பாலசுந்தரம்
Mr. P. Balasundaram
Trustee
Sri Varatharaja Vinayagar Temple, Kotahena

திரு. ராஜராஜேஸ்வரன் தங்கராஜா
சட்டத்தரணி
Mr. Rajarajeswaran Thangaraja

Attorney-at-Law

திரு. கு. மகாலிங்கம்
Mr. K. Mahalingam
Sivayogaswami Trust Fund

திரு. அ. கந்தசாமி
Mr. A. Kandasamy
Chairman, U. P. S.

42, Janaki Lane,
Colombo 4.

எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியும் செய்யற்க

மாதங்களிற் சிறந்தது மார்கழி என்பர். ஏன் இம்மாதம் சிறந்தது? சிவனை வழிபடுவதற்குச் சிறந்த மாதம் இது. இம்மாதம் தேவர்களுக்கு வைகறைப் பொழுது. வழிபாட்டிற்குச் சிறந்த காலம் இது. இதனால் மார்கழி மாதம் வைகறைப் பொழுதில் ழஷ வழிபாடுகள் சிறப்பாக நடைபெறும். இம்மாதத்தில் சிறப்பாக ஒத்ப்படுவது திருவாசகம். இது நடராஜப் பெருமான் நேரில் வந்து மாணிக்கவாசகர் கூறக் கேட்டு எழுதியது. உள்ளத்தை உருக்கும் அற்புதப் பாடல்கள் இவை.

திருவெம்பாவைக் காலத்தில் தேவாத் திருமுறைகள் ஓதாது திருவாசகம் மட்டுமே ஒத்ப்படும். திருவாசகத்தில் சிறப்பான பகுதி திருவெம்பாவை. இதனாற் போலும் இறைவன் மணிவாசகரிடம் “பாவை பாடிய வாயாற் கோவை பாடு” என்ப பணித்தான்.

கண்ணைத் துயின்று அவமே காலத்தைப் போக்காது இறைவனை வழிபடும்பாங்கினையும் உன்னடியார் தாள் பணிவோம் அவர்கள் சொன்னபடி கேட்போம். எமது கை உன்பணிஅல்லாது வேறு எந்தப் பணியும் செய்யாது என்ற மன, மொழி மெய்பாடுகளையும் திருவெம்பாவைப் பாடல்களில் அறிகிறோம்.

கை அவனை கூப்பித் தொழுவும் அவன்ழஷ செய்யவும் தான் பயன்படவேண்டும் என்று உமை அம்பிகையும் “காந்தரும் பயன் இதுவென கம்ப மேவிய உம்பர் நாயகர் பால்..... மலர்ந்த பேரன்பாற் சிரம்பணிந்தெழு ழஷ நாள் தொறும் புரிந்ததாகப் பெரியபூராணம் கூறுகிறது.

‘கைவினை செய்தெழும் பிரான்கழல் போற்றுதும் நாமழுயோம்
செய்வினை வந்தெழைத் தீண்டப் பெரா திருநீலகண்டம்’

என்றார் சம்பந்தப்பிள்ளையார். நாம் செய்த வினைகள் எம்மை வருத்தாதிருக்கவும் காம் பெற்ற பயனை நூகர்வும் கையால் அவன் பணி செய்தல் வேண்டும்.

அறிய எந்த

- உமாபதி சிவச்சாரியார் -

அறிய நெறி என்பது அறியும் முறையை என்று பொருள்படும். அறிய நெறி என்ற சொற்றொடர், யார் அறியும், நெறி யாரை அறியும் நெறி, எவ்வாறு அறியும் நெறி, என்ற கருத்துக்களை அவாவி நிற்கும். அக் கருத்துக்களை நிரப்பினால், அறியும் பொருள்களாகிய மாந்தர், அறியப்படும் பொருளாகிய சிவத்தை அருளாலே அறியும் முறையை என விரிந்துப் பொருள்படும். மாந்தர் இரு திறனாறிவடையவர்கள். அவர்கள் தனித்து நில்லாது உலகினைச் சார்ந்தாவது, சிவத்தைச் சார்ந்தாவது அறியுங் திறனுடையவர்கள். அவர்கள் உலகில் பொருட் பற்று உயிர்ப் பற்றுக்களை யடையவர்களாய் வாழ்ந்துவரும் காலத்தில், கருவி கரணங்களைச் சார்ந்து அவற்றால் விளங்கும் ஏகதேசக் கருவியறிவால் (பாச ஞானத்தால்) உலகினை அறிந்து உலகச் சிற்றின்பம் நுகர்கின்றார்கள். உலகச் சிற்றின்ப நுகர்வில் உவர்ப்பு வரும் பக்குவம் வந்தகாலத்தில், அவர்கள் பேரின்பமடைதற்கு எதுவாகிய வீட்டு நெறியிற் செல்லுதற்கு அவாவுகிறார்கள். அப்பொழுது முன் 5வது அதிகாரப் பாட்டுக்களில் கூறியபடி, இறைவன் யாதானுமொரு அருள் வடிவில் அவர்கள் முன் வெளிப்பட்டு வீட்டு நெறி உண்மையை உணர்த்துகின்றான். அங்ஙனம் உணர்த்தப்பட்ட உண்மையைக் கேட்ட மாந்தர், சிந்தித்து அருளொளியோடு விளங்குகிற தங்கள் உள்ளத்தில் அறிகிறார்கள். இங்ஙனம் மாந்தர், அருட் குரவனிடம் கேட்டுச் சிந்தித்து அருளாலறியும் முறையே, இங்கே அறிய நெறி எனக் கூறப்பட்டது. இவ்வாறு கேட்டலாலும் சிந்தித்தாலும் ஒருவாறு நிகழும் அருளறிவால் ஆன்மகத்தியும், அதனுடனிகழும் சிவதரிசனமும், அவர்களுக்குச் சிவஞானபோதம் 9ம் குத்திரத்தில் கூறுகிறபடி உண்டாகிற கேட்டலாலும், சிந்தித்தலாலும் உண்டாகிற அருளறிவில் இந்நால் 89வது பாட்டின் உரையில் விளக்கிக் காட்டியபடி கருவியறிவ சிறிது கலந்திருத்தலால் இங்கே கூறப்படுகிற ஆன்ம

கத்தியும், சிவதரிசனமும், கருவியறிவ முற்றிலும் நீங்கின பின் நிகழுகிற தெளிவறிவில் முற்றுப் பெறுகின்றன. இந்தத் தெளிவறிவு 7ம் அதிகாரப் பாட்டுக்களில் கூறப் படுகின்றது.

ஆசிரியர் மேலை அதிகாரத்தில், இறைவன், அருள்வடிவங் கொண்டு மாந்தருக்கு அறிவிக்கும் முறையைக் கூறி, இந்த அதிகாரத்தில் மாந்தர் தங்களுக்கு அந்த அருட் குரவர் கூறுகிற அருள்மொழியை (டபதேச மொழியை)க் கேட்டுச் சிந்தித்து அறியும் அருளறிவை அடையும் முறையைக் கூறுகின்றார். இதனாலே அதிகார இயைபு விளங்கும்.

1வது பாட்டு மாந்தர் சிவயோகத்தினாலே இறைவனை உணரும் முறையைக் கூறுகின்றது. இம்முறையை ஆதாரத்தோடுகூடிய யோகமென்று சொல்லலாம். 2, 3, 4 பாட்டுக்கள் இறைவனை உணர்தலினாலே உலக விடயப் பற்றை விடுத்த மாந்தர்களுடைய உள்ளத்தில் இறைவன் சிவயோக போகமாக இன்பமளிக்கின்றான் என்று கூறுகின்றன. இவற்றுள் 3வது பாட்டு மனமானது உலக விடயத்தை நோக்காது ஒருவகைப்பட்டுச் சிவத்தையே நோக்குதலைக் கூறுதல் குறிப்பிடத்தக்கது. 5, 6, 9 பாட்டுக்கள் இறைவனை உணர்தலினாலே, உலக விடயப் பற்றை விடுத்த மாந்தரது உள்ளத்தில் இறைவன் எப்பொழுதும் பிரியாமலிருக்கின்றான் என்று கூறுகின்றன. 7, 8 பாட்டுக்கள், இறைவனை உணர்ந்த மாந்தர் தாம் அடையும் சிவயோக இன்பத்துக்குத் தடையாயுள் ஜம்பொறிகள் முதலியவற்றோடு சேர்ந்த மனத்தின் சேட்டையை வெல்லுவார்கள் என்று கூறுகின்றன. 10வது பாட்டு இறைவனை உணரும் மாந்தர், இறைவனையே எப்பொழுதும் நினைந்து உருகி வாயாலே வழுத்திக் கொண்டிருப்பதை அறிவார்கள் என்று கூறுகின்றன. 11, 12 பாட்டுக்கள் உலகப் பற்றை விடுத்த மாந்தர் தங்கள் உள்ளத்தில் இறைவன் உடனிருந்து உணர்த்திக் கொண்டிருப்பதை அறிவார்கள் என்று கூறுகின்றன.

13, 14 பாட்டுக்கள் அங்ஙனம் தங்கள் உள்ளத்தில் உடனிருந்து உணர்த்திக் கொண்டிருக்கும் இறைவனை உணர்ந்த மாந்தர் சீவபோதம் அற்று இருப்பார்கள் என்று கூறுகின்றன.

இவ்வதிகாரப் பாட்டுக்களில் மாந்தர் தங்கள் உள்ளத்தில் சிவயோகத்தால் இறைவனை உணர்தலும், அங்ஙனம் இறைவனை உணர்ந்த மாந்தர்களினுடைய உள்ளத்தில் இறைவன் சிவயோக போகமாயிந்தலும், அங்ஙனம் சிவயோக போகம் உணர்ந்த மாந்தர்களினுடைய உள்ளத்தில் இறைவன் எப்பொழுதும் பிரியாதிருத்தலும், அங்ஙனம் தமது உள்ளத்தை விட்டுப் பிரியாதிருக்கும் இறைவனது

நிலையையடையும் மாந்தரிடத்தில் மனத்தின் சேட்டை
செல்லாதிருத்தலும், அங்ஙனம் மனத்தின் சேட்டையை வெல்லும் மாந்தர் இறைவனை எப்பொழுதும் அன்பாலுருகி நினைந்து வழுத்திக் கொண்டிருத்தலும், அங்ஙனம் இறைவனை நினைந்து கொண்டிருக்கும் மாந்தர் தங்களுடைய உள்ளத்தினுள் இறைவன் நின்று உணர்த்துதலை உணர்தலும், அங்ஙனம் இறைவன் உள்ளின்று உணர்த்துதலை உணரும் மாந்தர் சீவபோதம் அற்றிருத்தலும் ஒன்றுக்கொன்று ஏற்றமாக, வரன்முறையில் வைத்துக் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

-தேவார அருள்முறைத்திரட்டு

நினைவிற் கொள்வதற்கு

மார்கழி	01	16.12.99	வியாழன்	மாதப்பிறப்பு , ஷட சீதி புண்ணியகாலம் மாலை 5.16 முதல் இரவு 11.40 வரை
	04	19.12.99	ஞாயிறு	சுவர்க்க வாயில் ஏகாதசி விரதம்
	05	20.12.99	திங்கள்	பிரதோஷ விரதம், கார்த்திகை விரதம்
	07	22.12.99	புதன்	பூரணை விரதம்,இரவு நடேசர் ஆர்த்திராபிழேகும், சடையனார் குருபூதை
	08	23.12.99	வியாழன்	உதயம் நடேசர் ஆர்த்திராதரிசனம்
	11	26.12.99	ஞாயிறு	சங்கட ஹரஷதுர்த்தி
	13	28.12.99	செவ்வாய்	இயற்பகையர் குருபூதை
	16	31.12.99	வெள்ளி	மானக்கஞ்சாநர் குருபூதை
	19	03.01.2000	திங்கள்	பிரதோஷ விரதம்
	22	06.01.2000	வியாழன்	அமாவாசை, சாக்கியர் குருபூதை
	26	10.01.2000	திங்கள்	சதுர்த்தி விரதம்
	28	12.01.2000	புதன்	ஷஷ்டி விரதம்
	29	13.01.2000	வியாழன்	வாயிலார் குருபூதை
	30	14.01.2000	வெள்ளி	உத்தராயண புண்ணியகாலம் இரவு 1-39 முதல்

சூதம்பரத்துனது மக்ஞம்

- ஆறுமுகநாவலர் -

சாந்தோக்கியோப நிடத்திலே பிரம புரத்திலுள்ள தகரமாகிய புண்டாகீ வீட்டினுள்ளே இருக்கும் ஆகாச மத்தியில் விளங்கும் அதிகுக்குமசித்தை அறிதல் வேண்டுமென்று தகரவித்தை சொல்லப்பட்டது. இங்கே பிரம புரமென்றது இச்சார்த்தையும், புண்டாகீ வீடென்றது இருதய கமலத்தையும், ஆகசாமென்றது பராசக்தியையும், அதிகுக்கும் சித்தென்றது பரப்பிரமாகிய சிவத்தையுமென்றறிக. புறத்தும், இப்படியே இப்பிரமாண்டம் பிரமபுரமெனவும், இப்பிரமாண்டத்தினுள்ளே இருக்கும் தில்லைவனம் புண்டாகீவீடெனவும், தில்லைவனத்திலிருக்கும் ஆகாசாம் பராசக்தியாகிய திருச்சிற்றம்பலமொவும், அத்திருச்சிற்றம்பலத்திலே நிருத்தஞ்செய்யும் பரப்பிரமசிவம் அதிகுக்குமசித்தெனவும் சொல்லப்படும். இவ்வாகாசம் பூதாகாசம்போற் சடமாகாது சித்தேயாம் ஆதலால், சிதம்பர மெனப்படும். இச்சிதம்பரம் எந்நாளும் நீக்கமின்றி விளங்குந்தான மாதலால், தில்லைவனமும் சிதம்பரமெனப் பெய்யப்பெறும்:

இத்தகரவித்தையை உபாசிக்கும் முறைமை கைவல்லியோ பநிடத்தில் சிவனது தகரோபாசனா விதிப்பிரகரணத்திலே “ஏகாந்தஸ்தானங்களிலே சுகாசனத்தில் இருந்து, சுத்தணாகி, நேராகிய கழுத்துத் தலை உடம்புகளை உடையனாய், அத்தியாச்சிரமஸ்தனாய் இந்திரியங்கள் அனைத்தையும் அடக்கி பத்தியால் தனது ஆசிரியரை இறைஞ்சி, இருதய புண்டாகீத்தைத் துகளற்ற சுத்தமாகக்கருதி, அதன் மத்தியத்திலே, தெளிவுடையவராய், சோகம் இல்லாதவராய், எண்ணப்படாதவராய், வெளிப்படாதவராய், அனந்த ரூபராய், சிவனாய், அமர்தாராய், பிரமயோனியாய், தந்தமாய், ஆத்மத்தியாந்தவிக்னராய், ஏகராய், விபுவாய். சிதானந்த ரூபராய், அருபராய், அற்புதராய் உமாசகாயராய், பரமேகவரராய், பிரபுவாய், முக்கண்ணராய், நீலகண்டாராய், பிரசாந்தராய். பூதயோனியாய், சமஸ்தசாட்சியாய் இருப்பவரைத் தியானித்து, (அதனால்) முனியாகி, இருளின்மேற் போவான். அவர் பிரமா; அவர் சிவன்; அவர் இந்திரன்;

அவர் அழிவற்றவர்; மேலானவர்; சுவப்பிரகாசர்; அவரே விஷ்ணு; அவர் பிராணன்; அவர் காலன்; அக்கினி; அவர் சந்திரன்; அவரோ இருந்ததும் இருப்பதுமாகிய எல்லாமானவர்; என்றும் உள்ளவர். அவரை அறிந்து, (அதனால்) மிருத்தியுவைக்கடப்பன். முத்திக்கு வேறுவழி இல்லை” என்று கூறப்பட்டது. இதனால் பிரம விஷ்ணு ருத்திராக்னோடு கூடிய சகல சகத்தும் சிவனது விழுதியே ஆதலால் சிவனே சருவோற்கிருஷ்டர் என்பது தெளிவுறுத்தப்பட்டமை காண்க. மிருத்தியு என்பது ஆணவமலம்; அது மிருகேந்திரத்திற் கண்டது.

மானவ பூராணத்து ஆறாம் அத்தியாயத்தில் “முன்னே சதகம் பராயணனாகிய ஆசுவலாயன முனி பகவானும் பரமேஷ்டியுமாகிய செகந்நாதரை அடைந்து” என்றற்றொடக்கத்தால் ஆசுவலாயனர் வினாவினமைக்குறி, அதற்குப் பரமேஷ்டி விடை கூறினமை சொல்லத் தொடங்கி, “எண்ணப்படாதவராய் வெளிப்படாதவராய்” என்பது முதலாகக் கொண்டு விரிவாகச் சிவத்தியானப் பிரகாரத்தைக்காட்டி; “இப்படி முனியானவன், நேரோசாகவியாய், இருளைக் கடந்தவராய் பூதயோனியாய், புரப்புகைவராய் இருப்பவரைத் தியானித்து, தனது ஆத்துமவித்தையினால் முத்தி அடைவன். தியானிக்கப்படும் பொருளாகியவர் சாம்பசிவன்; சுநாதநர்: பிரமா விஷ்ணு முதலிய ரூபங்களாகக் கூறுப்படாற் போவிருப்பர். அவர் பிரமா, அவர் சிவன்” என்று தொடங்கி “அவரை அறிந்து மிருத்தியுவைக்கடப்பான். அவரைப் பிரத்திய கான்மாவாக அறியும் அறிவேயன்றி முத்திக்கு வேறுவழி இல்லை” என்னுந் துணையால் இந்தச் சுருதிப்பொருளே காட்டப்பட்டது. பிரமகீதையிலும் இப்பொருளே உணர்த்தப்பட்டது.

தாவரமாகிய அண்டமும் சங்கமமாகிய பிண்டமும் சமமாமாதலால், பிண்டமாகிய சார்த்தில் இடைக்கும் பிங்கலைக்கும் நடுவிலுள்ள சுழுமுனா நாடியும், பிரமாண்டலத்திலுள்ள இப்படதகண்டத்தில் இலங்கைக்கும் இமயமலைக்கும் நடுவிலுள்ள தில்லையும், கருணாநிதியாகிய சிவன் ஆனந்த

நிருத்தஞ்செய்யும் ஸ்தானமாம். அது
“வலங்கைமான் முழுவோன் போற்றும் வாளர் வரசை
நோக்கி

யலைந்திடும் பின்ட மண்ட வவைசம மாத லாலே
யிலங்கைநே ரிடை போ மற்றை யிலங்குபிங்
கலையாநாடு

நலங்கிள ரிமய நேர்போ நடுவோஞ் சுமுளை நாடு.”
“நாடரு நடுவி னாடு நலங்கிளர் தில்லை நேர்போய்க்
சூடுமெங் கதனில் மூலக் குறியுள ததற்குத் தென்னர்
மாடுறு மறைகள் காணா மன்னுமம் பலமொன்
ருண்டங்

காடுது மென்று மென்றா னென்னையா ஏடையை
வையன்” என்னுங் கோயிற்புராணச் செய்யுள்
களாலும்,
“இடம்படு முடம்பின் மூலத் தெழுந்தநற் சுமு ணைநாடு
யுடன்கிள ரொளியேயாகி யொளியிலங் செமுத்து
மோன்றாய்

நெடுங்குழ லோசை யாகி நிலவுமல்வோசை போயங்
கடங்கிய விடமே யென்று மாடுமெம் பலமதாகும்.”
“எண்டரு பூத மைந்து மெய்திய நாடு மூன்று
மண்டல மூன்றுமாகிய மன்னிய புணர்பினாலே
பிண்டமு மண்டமாகும் பிரமனோ டைவராகக்
கண்டவர் நின்றவாறு மிரண்டினுங் காணலாகும்.”
“ஆதலா விந்த வண்டத் தறிவரும் பொருளா யென்றுந்
தீவிலா மூல நாடிற் நிகழ் சிவவிளங்க மேனி
மீவிலா மந்த நாத வெளியின்மே லொளியன் றங்குக்
காதலான் மடவாள் காணக் கருத்துற நிருத்தஞ்
செய்வோம்”

என்னுந் திருவாதலூராடகள் பூராணச்
செய்யுள்களாலும் அறிக.
இத்திருநிருத்தமாவது பஞ்சகிருத்தியமோயாம்.

அது
“இருவகை யிவைகடந்த வியல்புநம் மொளியா ஞான
வருவமா னந்த மான வுயிரியாம் பெயரெமக்குப்
பரபதம் பரம ஞானம் பராற்பர மிலது காத்த
ரிருமலி யிச்சை செய்தி திகழ்ந்திட மாகு மன்றே.”
என்று கோயிற்புராணத்திலும்,

“அந்தநன் னடமே தென்னி லைந்தொழி னடத்த
லாகும் பந்தம் தகற்று மிந்தப் படிவமு மதுவே யாகும்

வந்துலகத்தில் யாருங் காண்பரேல் வழுவா முத்தி
தந்தரு எளிக்குந் தெய்வத் தலமுமத் தலமே யாகும்.”
என்னுந் திருவாதலூராடகள் பூராணத்திலும்,

“ஜந்து - நலமிகு தொழில்களோடு நாடக நடிப்ப
நாதன்.” என்று சிவஞான சித்தியாரிலும்,

“தோற்றந் துடியதனிற் ரோயுந் திதியமைப்பிற்
சாற்றியிடு மங்கியிலே சங்கார - முற்றமா
யுன்று மலர்ப்பதத்தேயற்ற திரோத முத்தி
நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு”

“மாயைதனையுதறி வல்வினையைச் சுட்டுமலன் சாய
வழக்கியரு டானெடுத்து

நேயத்தா வானந்தவாரிதியி வான்மாவைத் தானமுத்த
ரானெந்தை யார்ப்பதந் தான்.”

என்று உண்மை விளக்கத்திலும்,

“மன்று ணிரையெந்து பிறவி வழக்கறுக்க -
நின்ற நிருத்த நிலைபோற்றி” என்று போற
றிப்பேற்றாடையிலும்,

“நீங்கலரும் பவத் தொடர்ச்சி நீங்க மன்று
ணின் றிமையோ துதிசெய்ய திருத்தஞ்செய்யும்.”

என்றுசிவப்பிரகாசத்திலும் கூறியவாற்றாற்காண்க.
இந்திருத்தத்தைத் தரிசித்தலால் விளையும் ஆனந்தம்,

“புளிக்கண்டவர்க்குப் புன லாறு மாபோற்
களிக்குந் திருக்கூத்துக் கண்டவர்க்கெல்லாந் துளிக்
குங்கண்ணீருடன் சோருநெஞ்சத்திரு
ளோளிக்கு மானந்த வழுதாறு முள்ளத்தே.”

என்னுந் திருமந்திரத்தாலும்,

“தினைத்தனை யுள்ளதோர் பூவினிற்றே னுண்ணாதே

“நினைத்தொறுங் காண்டொறும் பேசேந் தோறு
மெப்போது

மனைத்தெலும் புண்ணைக வான்ந்தத் தேன்சொரியுங்
குனிப்புடை யானுக்கே சென் றாதாய் கோத்துமபி.”

என்னுந் திருவாசகத்தாலும் உணர்க.

சுபாநாயகர்

- அச்சுவேலி சிவபூரீ குமாரசுவாமிக் குருக்கள் -

சபைகள் ஐந்து, திருவாலங் காட்டில் இரத்தின சபையும், சிதம்பரத்தில் கனகசபையும், மதுரையில் வெள்ளிச்சபையும், திருநெல்வேலியில் தாமிரசபையும், திருக்குற்றாலத்தில் சித்திரசபையுமாம்.

சங்கமமாகிய பிண்டமும் தாவரமாகிய அண்டமும் சமமாதலால், பிண்டமாகிய சரீரத்தில் இடை நாடிக்கும் பிங்கலை நாடிக்கும் நடுவிலுள்ள சுழுமுனை நாடியிலும், பிரமாண்டத்திலுள்ள இப்பாத கண்டத்தில் இலங்கைக்கு நேரேபோகும் இடை நாடிக்கும் இமய மலைக்கு நேரே போகும் பிங்கலை நாடிக்கும் நடுவிலுள்ள தில்லை வளத்துக்கு நேரேபோய்க் கூடும் துழுமுனை நாடியிலிருக்கும் மூலவிங்கத்திற்குத் தெற்கேயுள்ள கனகசபையிலும் அனவரத தாண்டவம் செய்தருளுவோம், அச்சபை ஞானாகாசமாகிய மெய்ப் பொருளா யிருத்தலால் மாயைப் பொருள்களைப் போல அழியாது எக்காலமும் நிலைபெற்றிருக்கும், புண்ணியங்களைச் செய்த ஆன்மாக்களுக்கே நாடுதற்கிய ஞானக் கண்ணைப் பெற்றவர்களே சிதம்பரத்தை மெய்யன்போடு தரிசிப்பர். சகளமும் நிஷ்களமுமாகிய இரண்டும், நாக்குப் பற்றுக் கோடாகிய வடிவங்களாம் உருவத் திருமேனியானது அன்பர்களது பாசமாகிய விலங்கை அகற்றும் படி சத்தி உபாதானமாக அவர்களைத்தே விளங்குவது, அருவத் திருமேனியானது ஞானமாய்க் கண்டிக்கப்படாததாய் இருப்பது, இவ் விரண்டைடுப் கடந்து நின்ற இயற்கை வடிவம் சோதிமயமாகிய ஒளிருப்பேயாம், அது பரமாகிய சுத்தமாயையின் மேலானது.

சிருட்சி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகமாகிய பஞ்சகிருத்தியங்களுமே நமது நிருத்தமாகும் என்று பதஞ்சலி முனிவருக்கு சிவபெருமான் உபதேசித்த பொருளையுடையதாக உமாபதி சிவாசராரியர் கோயிற் புராணத்திற் கூறியருளினார்.

பரமசிவனார் பஞ்சாட்சரத்தைத் திரு மேனியாகக் கொண்டு பராசத்தியாகிய திருவம்பலத்தில் நின்று உமாதேவியார் காணும்படி யியாக்கிரபாத முனிவர், பதஞ்சலி முனிவர்

இருவருக்கும் மெய்யனர்வாற்றொழு ஆடியருளுகின்ற திருக்கூத்தை விரும்பியவர்கள் மோகஷமடைவார்கள்.

உடுக்கேந்திய திருக்கரத்திலே சிருட்சியாகவும், அமைந்த திருக்கரத்திலே ஆன்ம இரகசையாகவும், அக்கினி ஏந்திய திருக்கரத்திலே மலசம் ஹாரமாகவும், ஊன்றிய திருப்பாதத்திலே பிரபஞ்சத்தை மறைக்கும் திரோதமாகவும், தூக்கிய திருப்பாதத்திலே அனுக்கிரக முத்தியாகவும் இம்முறையே பஞ்ச திருத்திய நிருத்தம் செய்தருளுவர்.

உடுக்கையேந்திய திருக்கரத்தினாலே மாயாமலத்தை நீக்கி, அக்கினியேந்திய திருக்கரத்தினாலே கனமலத்தைச் சுட்டு, ஊன்றிய திருப்பாதத்தினாலே ஆணவமல மேலிடாமலமுத்தி, தூக்கிய திருவடியினாலே அருளே உடம்பாக நிறுத்தி அமைத்த திருக்கரத்தினாலே ஆனந்த வெள்ளத்திலே ஆன்மாவை அழுத்துதலே எமது தலைவர் நிருத்தஞ்சு செய்கின்ற முறைமையாம், என்று உண்மை விளக்கம் கூறும்.

சிவத்தைக் காட்டிக் காணுதவின் எய்தும் பரமாநந்தசிவபோகத்தை அபக்குவர்களாகிய ஆன்மாக்கள் அனுபவிக்க இயலார், என்று அறிந்தே எங்கள் உலக மாதாவாகிய சிவகாமித்தாயார் பஞ்சப் பொறிகளையும் ஒருவழிப்படுத்தும் சிதம்பரத்தில், எக்காலமும் ஆநந்த நடேசாது நடனத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு நிற்பாராயினர். இது சிறுபாலின் பினி நீக்கத்தின் பொருட்டுத் தாயார் மருந்துண்பது போலாம். அம்மையார் அங்ஙனம் கண்டுகொண்டு நிற்கின்றார் என்பது,

திருநாவுக்கரச நாயனார்

திருத்தாண்டகம்

கயிலாய மலையெடுத்தான் கதறிவீழுக் கால்விரலால்

அடர்த்தருளிச் செய்தார் போலும்

குறிலாய மென்மொழியாள் குளிர்ந்து நோக்கக்

கூத்தாட வல்லகுழகர் போலும்

வெயிலாய சோதிலினக் கானார் போலும்

வியன்வீஸி மிழலையமர் விகிதார் போலும்

அயிலாய மூவிலைவேற் படையார் போலும்

ஆடயேனை ஆளுடைய அடிகள் தாமே

திருவாவுக்கரச் நாயனார் அருளிய

திருவாரூர்

திருவாதிரைத் திருப்பதிகம்

பண் - குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்து விதான மணிப்பொற் கவரி முறையாலே
பத்தர்க் கோடு பாலையர் குழப் பலிப்பின்னே
வித்தகக் கோல வெண்டலை மாலை விரதிகள்
அத்த னாரூ ராதிரை நாளா லதுவண்ணம்.

நண்ணியார் சேயார் நல்லார் தீயார் நாடோறும்
பின்னிதான் தீரு மென்று பிறங்கிக் கிடப்பாரும்
மணியே பொன்னே மெந்தா மணாளா என்பார்கட்
கண்ணியா னாரூ ராதிரை நாளா லதுவண்ணம்.

வீதிகள் தோறும் வெண்கொடி யோடு விதானங்கள்
சோதிகள் விட்டுச் சுட்டார் மணிக் கொளிதோன்றச்
சாதிக் ளாய பவளமு முத்துத் தாமங்கள்
ஆதி யாரூ ராதிரை நாளா லதுவண்ணம்.

குணங்கள் பேசிக் கூடிப் பாடுத் தொண்டர்கள்
பினாங்கித் தம்மிற் பித்தரைப் போலப் பிதற்றுவார்
வணங்கி நின்று வானவர் வந்து வைகலும்
அனங்க னாரூ ராதிரை நாளா லதுவண்ணம்.

நிலவெண் சங்கும் பறையும் ஆர்ப்ப நிற்கில்லாப்
பலரு மிட்ட கல்ல வடங்கள் பரந்தெங்கும்
கலவ மிஞ்ணை காவெரன் றெண்ணிக் களித்துவந்
தலம் ராரூ ராதிரை நாளா லதுவண்ணம்.

1 விம்மா வெருவா விழியாத் தெழியா வெருட்டுவார்
தம்மாண் பிலராய்த் தரியார் தலையான் முட்டுவார்
எம்மா ணீச னெந்தை யெனப்ப னென்பார்கட்
கம்மா னாரூ ராதிரை நாளா லதுவண்ணம்.

2 6 செந்துவர் வாயார் செல்வனி சேவடி சிந்திப்பார்
மெந்தர்க் கோடு மங்கையர் கூடி மயங்குவார்
இந்திர னாதி வானவர் சித்த ரெடுத்தேத்தும்
அந்திர னாரூ ராதிரை நாளா லதுவண்ணம்.

7 முடிகள் வணங்கி மூவா தார்கண் முன்செல்ல
வடிகொள் வேய்த்தோள் வான் அர மங்கையர் பின்செல்லப்
பொடிகள் ழசிப் பாடுந் தொண்டர் புடைகுழு
அடிக னாரூ ராதிரை நாளா லதுலண்ணம்.

8 8 துன்பம் நூம்மைத் தொழுத நாள்க னென்பாரும்
இன்பம் நூம்மை யேத்து நாள்க னென்பாரும்
நூம்பின் எம்மை நூழையப் பணியே யென்பாரும்
அன்ப னாரூ ராதிரை நாளா லதுவண்ணம்.

9 9 பாரூர் பெளவத் தானைப் பத்தர் பணிந்தேத்தச்
சீரூர் பாட லாட லறாத செம்மாப்பார்ந்
தொரூ ரொழியா துலக மெங்கு மெடுத்தேத்தும்
ஆரூ ரன்ற னாதிரை நாளா லதுவண்ணம்.

10 10 திருச்சிற்றம்பலம்

செல்வம் வந்தால் மனிதனின் இயல்பு

செல்வம் வந்துற் போது
தெய்வமும் சிறிது பேணார்;
சொல்வதை அறிந்து சொல்லார்;
சுற்றுமும் துணையும் பேணார்;
வெல்வதே கரும் அல்லால்
வெம்பகை வலிது என்று எண்ணார்;
வல்வினை வினையும் பாரார்;
மன்னின்மேல் வாழும் மாந்தர்.

இந்த வுலகத்தில் வாழும் மக்கள் தமக்கு மிக்க செல்வம் வந்து சேர்ந்து விட்டால்
தெய்வத்தைச் சிறிதும் எண்ணிப் பார்க்கமாட்டார்; தாம் சொல்வதை இன்னது என அறிந்து சொல்ல
மாட்டார்; தம் உறவினாரையும் நன்பரையும் பொருட்படுத்த மாட்டார். எப்போதும் அவர்கள் வெற்றிச்
செயலையே எண்ணுவது அல்லால் கொழிய பகைவர் வல்லவர் என்று எண்ணிப் பார்க்கமாட்டார். வலிய
பாவத்தின் வினைவையும் நினைத்துப் பார்க்க மாட்டார்.

- விவேகசிந்தாமணி -

மனதின் உயர்ந்தி என்னென்ன செய்ய வேண்டும்

- திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் -

மனிதனாகப் பிறந்தவன் உயர்வடைய வேண்டும். உயர்வடைவதற்குப் பல வழிமுறைகள் உண்டு. ஒருவன் கோவிலுக்குப் போய்த்தான் இறைவனை வழிபட வேண்டும் என்பதில்லை.

உயிருக்குன் உயிராக இறைவன் இருக்கிறான். எனவே தான் மனிதன் மற்றவர்களுக்குச் செய்யும் தொண்டு மகேசன் தனக்குச் செய்ததாக எடுத்துக் கொள்கிறான். எனவே பிறருக்கு உதவுகின்ற குணநலன்கள் கொண்ட மனிதன் உயர்வடைவான்.

மகாபாரதத்தில் ஒரு சம்பவம். அரக்கு மாளிகையில் இருந்து பீமன் தனது தாய் குந்தி, அண்ணன், தம்பிமார்கள் ஆகியோரை தீவிலிருந்து காப்பாற்றி சுரங்க வழியாக இடும்பவனம் வந்து சேர்கிறான். அந்தக் காட்டின் அதிபதியாகிய இடும்பன் தனது தங்கையை அனுப்பி அவர்களை வரவேற்கிறான். நரமாசிசம் சாப்பிடும் அரக்கர் குலத்தில் பிறந்தாலும் இடும்பி, பீமனின் உடல்வாகு தோற்றுத்தைப் பார்த்து அவன்மேல் மூன்றெழுத்துக் கொண்டாள்.

மூன்றெழுத்து என்றால் அன்பு, பாசம், நேசம் பற்று இவைகளும் மூன்றெழுத்துகள் தான். நீங்கள் வேறுவிதமாக எடுத்துக் கொள்கூட கூடாது.

பீமனின் மீது மையல்கொண்ட இடும்பி பீமனிடம் சென்று 'அனைவரையும் கூட்டிக் கொண்டு வா, நாம் எங்காவது போகலாம்' என்று கூட்டிட்டாள்.

அதற்கு பீமன் என்ன சொன்னான் தெரியுமா? 'நாம் கொஞ்சசதூரம் ஒரு மூட்டையை கமந்து

செல்லும்போது இடையில் இறக்கி வைத்து சிறிது இளைப்பாறுகின்றோம். ஆனால் என் தாய் என்னை 300 நாள் தன் வயிற்றில் சுமந்து இருக்கிறாள். பாரம் என்று இறக்கி வைக்கவில்லை. எனக்கு தாயைத் தவிர வேறு தெய்வம் இல்லை. அவரது உத்தரவில்லாமல் நான் யாரோடும் வரமாட்டேன் என்று கூறினான்.

பின்னர், நாங்கள் எல்லாம் ஒரு தாய் வயிற்றுப் பிள்ளைகள். எங்களுக்கெல்லாம் மூத்தவர் எங்களுக்கு தெய்வமாக நின்று வழிகாட்டுபவர். அண்ணனின் சொல்லை மீறி செயல்படமுடியாது' என்றுக்கினான் இதுபோன்ற பக்தியும், கட்டுப்பாடும் இருந்தால் மனிதன் உயர்வடைய முடியும். மார்கழி மாதம் சிறப்பான மாதமாகும். மற்ற மாதங்களில் பூஜைகள் செய்வதை விட மார்கழி மாதத்தில் பூஜை செய்தால் ஒரு கோடி பூஜை செய்ததற்கான பலன் கிடைக்கும்.

மனிதன் ஒழுக்கமானவனாக இருப்பதற்கு சிறந்த வழி பக்திவழி. அதனைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். கோவிலுக்குப் போய் கடவுளை வணங்கிவிட்டு வந்து வீட்டில் மாசிசம் சாப்பிட்டால் கடவுளை வணங்கி விட்டு வந்து பலன் போய்விடும்.

மனிதன் உயர்வடைய வேண்டுமானால் உயர்வான எண்ணங்கள் வேண்டும். பிறருக்கு உதவிடும் நோக்கம், பெரியவர்களுக்கு மரியாதை செய்தல், தாயை வணங்குதல் போன்ற குணங்களுடையவன் மேன்மேலும் உயர்வான்.

சிதம்பர ரகசியம்

சிதம்பரத்தில், சிற்சபையில் நடராஜ மூர்த்திக்கு வலப்பக்கத்தில் களங்கமில்லாத ஆகாச வடிவாகிய சிதம்பாரகசியம் இருக்கிறது. இது பெயர், உருவம் என்ற மாற்றங்களுக்கு உட்படாதது; ஆதலால் அனைவராலும் வழிப்படுத்துகிறியது.

“சன்மார்க்க ரூணமதின் பொருளும்
வீறு சமயசங்கேதப் பொருளும் தாளொன் றாகப்
பன்மார்க்க நெறியிலும் கண்டதில்லை –
பகர்வரிய தில்லைமன்றுள் பார்த்த போதங்
கெள்மார்க்க மிருக்குதெல்லாம் வெளியே யென்ன
எச்சமயத் தவர்களும் வந்திறைஞ்சா நிற்பர்
கன்மார்க்க நெஞ்சமுள எனக்குந்தானே
கண்டவுட னானந்தம் காண்டலாகும்.”

என தாயுமானவ குவாமிகள் கூறிய பாடலைப் பார்க்கவும்.

காஞ்சியில் யூமிவடிவாகவும், திருவானைக்காவில் நீர் வடிவாகவும், திருவன்னணமலையில் நெருப்புவடிவாகவும், திருக்காளத்தியில் காற்று வடிவாகவும், சூரிய விழபத்தில் சூரிய வடிவாகவும், சோமநாதத்தில் சந்திர வடிவாகவும், எல்லா உயிர்களிலும் பசுபதியாகவும் அமந்த இறைவன் சிதம்பர ரகசியத்தில் ஆகாச மூர்த்தமாக விளங்குகிறான்.

நன்றி : நடராஜ வடிவம்

சைவத்தின் மேன்மை

- க. சிவபாதசுந்தரம் B.A.-

1. எல்லா ஆண்மாக்களும் மோட்சத்தைப் பெறுமென்று சொல்லுவது சைவ சமயம் மாத்திரமேயாம்.

உமாபதி சிவம் உயிர்களை வகுக்கும் போது

1. இதுவரையில் மோட்சத்தைப் பெற்றவர்கள்
2. இனிமேல் மோட்சத்தைப் பெறுவோர்கள் என இரண்டாகப் பிரிக்கின்றார். “துறந்தோர் துறப்போர்” என்பது அவருடைய திருவாக்கு. மற்றைய சமயத்தவர்கள் தங்கள் தங்கள் சமயத்தவர்களே ஈடுபோர்கள் என்றும் வேறு சமயத்தவர்கள் நித்திய நரகத்தை அடைவார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

2. ஒரு பள்ளிக்கூடத்தை ஆக்குபவர் மாணாக்கர்களது அறிவுக்குத் தக்கதாக ஒன்றுக்கொன்று மேற்பட்ட பல வகுப்புகளை வைப்பது போல, கடவுள் ஆண்மாக்களது நிலைக்குத் தக்கதாக ஒன்றுக்கொன்று மேற்பட்ட பல சமயங்களை ஆக்கினார் என்று சொல்லுவது சைவசமயம் மாத்திரமேயாம். “அறுவகை நெறிகளும் பிறவுமாக்கிய இறைவி” என்றார்க்கச்சியப்பசிவம். “அறுவகை நெறி” என்றது அறுவகைச் சமயம். இவை நான்கு வகைப்படும்.

கீழ் வகுப்பாகிய அறுவகைச் சமயங்கள் சமண சமயம் முதலியவை. இவற்றுட் பல கடவுள் உண்டென்று சொல்வதில்லை. மேற்பட்ட அறுவகைச் சமயங்கள் ஏகாண்மாதாதம் முதலியவை. இவற்றுட்பல ஆண்மாவின் வேறாகக் கடவுள் இல்லை என்று கூறும்.

இவற்றுக்கு மேற்பட்ட அறுவகைச் சமயங்கள் சாக்தம் முதலியவை. இவைகள் கூறும் கடவுளின் இலக்கணம் நிறைவானதன்று. இவற்றுக்கு மேற்பட்ட அறுவகைச் சமயங்கள் சிவசமவாதாதம் முதலியவை. இவற்றுக்கும் சைவத்திற்கும் வேறுபாடு அற்பானது. இவற்றுக்கு மேற்பட்டது சைவசமயமாம்.

3. மற்றைய சமயத்தவர்கள் தங்கள் தங்கள் சமயமே கடவுளால் ஆக்கப்பட்டதென்றும் ஏனைய சமயங்கள் கெட்ட சமயங்கள் என்றும் சொல்லுவார்கள்.

எந்தச் சமயத்தவரும் தமது சமயக் கடவுளை வழிபடும்போது அவ்வழிபாட்டைக் கடவுள் ஏற்று அருள் செய்வாரென்று சொல்லுவது சைவசமயம் மாத்திரமே.

“யாதொரு தெய்வங் கொண்டீர் அத்தெய்வ மாகி ஆங்கே மாதொரு பாகனார் தாம் வருவார்” என்றார் அருணந்தி சிவம்.

4. மோட்சம் அடைதற்குச் சாதனமாகச் சமய அநுப்டானத்தைப் படிப்படியாக நிரைப் படுத்தியுள்ளது சைவசமயம் மாத்திரமேயாம்.

சர்வகலாசாலைகளிலே இளம் பட்ட வகுப்புகள் (graduate course) முதுபட்ட வகுப்புகள் (post-graduate course) என இரண்டு பெரிய படிகள் இருப்பது போலச் சைவ சமயத்திலே உபாய மார்க்கம், உண்மை மார்க்கம் என இரண்டு பெரும்படிகள் உண்டு.

உபாய மார்க்கமாவது உலகப்பற்றோடு செய்யும் சைவ அநுப்டானங்கள். நம்மைப் போன்றவர்கள் சைவ அநுப்டானங்களைச் செய்வாராயின் அவர்கள் உபாய மார்க்கத்தவராவர். உண்மை மார்க்கமாவது உலகப்பற்றுச் சிறிதுமின்றிச் செய்யப்படும் சைவ அநுப்டானங்கள். தாயுமானவர் முதலியோர் உண்மை மார்க்கத்தவர். இளம் பட்டவகுப்புகள் முதலாண்டு வகுப்பு முதல் நான்காமண்டு வகுப்பு வரையும் நாலுபடிகளாதல்போல, உபாய மார்க்கமான து உபாயச்சரியை, உபாயக்கிரியை, உபாயயோகம் உபாயஞானமென நான்கு படிகளையுடையது. முதுபட்டப் படிப்பிலே பல படிபடிகள் இருத்தல் போல (M.Sc., Ph. D., D. Sc.) உண்மை மார்க்கத்திலே உண்மைச் சரியை, உண்மைக் கிரியை, உண்மையோகம் என மூன்று படிகள் உள். முதுபட்டப் படிப்பில் உந்நத நிலையடைந்தோர் இராசசபை அங்கத்தவராதல் போல (F.R.S.) உண்மை

சதா ஜெபம் செய்கிறவனுக்கு மாயமில்லை. பேசாமல் இருப்பவனுக்கு கலகமில்லை. இரவு, பகல் கவனமாக உள்ளவனுக்கு பயமில்லை. பயிர் செய்யும் பாட்டாளிக்கு தரித்திரமில்லை. தானதர்மம் செய்பவனுக்கு பாபமே இல்லை.

• உலகமெல்லாம் தெய்வத்தினுள்
 • அடக்கம். தெய்வம் மந்திரத்தினுள்
 • அடக்கம். மந்திரம் வேதத்துள் அடக்கம்.
 • சாஸ்திரம் தர்மத்தினுள் அடக்கம்.
 • அதனால் தர்மம்தான் தெய்வத்தைக்
 • காண்பதற்கு வழி வகுக்கின்றது.

மார்க்கத்தில் உந்நத நிலையடைந்தோர் உண்மை ஞானமாகிய உந்நத படியை அடைவார்.

இவற்றுள் சரியையாவது:- சிவாலயத் தொண்டு செய்தலும், விநாயகர் முதலிய உருவத் திருமேனிகளுள் ஒன்றுக்குப் பூஜை செய்தலுமாம். சிரியையாவது:- சிவவிங்க பூசை செய்தல், யோகமாவது :- சிவயோகம். :- ஞான நூல்களை ஞானசாரியிடம் கேட்டு அறிந்து சிவஞானத்தைப் பெறுதல்.

“சங்கரனை யடையும்

நன் மார்க்கம் நாலு அவைதாம் ஞான யோக நற்கிரியா சரியை என நவிற்றுவதும் செய்வார்.”

என்றார் அருணாந்தி சிவம்.

மற்றைய சமயங்கள் இவ்வாறான படிகளொன்றுமின்றி எனிதிலே மோட்சத்தைத் தருவோம் என்கின்றன. அப்படியாயின் அவர்களுடைய மோட்சம் என்ன பெறும்!

5. எல்லா விதமான தீவினைகளையும் விலக்குவது சைவசமயம் மாத்திரமேயாம். ஏனைய தீவினைகளோடு கள்ளுண்ணல், புலாலுண்ணல், கொலையாகிய மூன்றையும் விலக்குவது சைவ சமயமே.

புலாலுண்ணலைப் புத்த சமயம் விலக்க வில்லை. புலாலுண்ணலையேனும் கொலையையேனும் இல்லாம் சமயம் விலக்கவில்லை. புலாலுண்ணலையேனும் கள்ளுண்ணலையேனும், கொலையையேனும் கிறிஸ்து சமயம் விலக்கவில்லை.

6. ஆண்மாக்கள் ஆணவமென்னும் வியாதியினாற் பீடிக்கப்பட்ட நோயாளிகள் என்றும், அவைகள் செய்யும் பிழைகள் யாவும் அந்த நோயினால் வருவன என்றும், அவைகள் இயல்பாக நல்லவை என்றும், கடவுள் அந்த நோயைத் தீர்க்கும்

வைத்தியநாதர் என்றும், அவர் ஆண்மாக்ககளுக்கு ஊட்டும் இன்ப துன்பங்கள் அந்நோயைத் தீர்க்கும் மருந்துகள் என்றும் சொல்வது சைவ சமயம் ஒன்றேயாம்

“அருளினால் உரைத்த நூலின்
 வழிவரா ததன்மஞ் செய்யின்
 இருஞ்சுலா நிராயத் துன்பத்
 திட்டிரும் பாவந் தீர்ப்பன்
 பொருஞ்சுலாம் சுவர்க்க மாதி
 போகத்தாற் புணியம் தீர்ப்பன்
 மருஞ்சுலாம் மலங்கள் தீர்க்கும்
 மருந்திவை வைத்திய நாதன்.”

என்றார் அருணாந்தி சிவம்.
 மற்றைய சமயங்கள் மனிதர்கள் இயல்பாகக் கெட்டவர்கள் என்றும், கடவுள் அவர்கள் செய்யும் குற்றத்திற்காக அவர்களைத் தண்டிக்கும் நீதிபதி என்றும் கூறும்.

7. புறச்சமயத்தவரை வலிந்து இழுக்காதது சைவசமயம் மாத்திரமேயாம். மற்றைய சமயத்தவர்கள் ஏனைய சமயத்தவர்களைத் தங்கள் சமயத்துக்கு இழுப்பதே தமது பெரிய முயற்சியாகக் கொள்வார்கள்.
 மனிதர்காள்! இங்கேவும் ஒன்று சொல்லுகேன்; கனிதந்தாற் கனி உண்ணவும் வல்லிரே?
 புனிதன் பொற்கழ லீசன் எனுங்கனி
 இனிது சாலவும் ஏசற் றவர்கட்கே.’

- திருநாவுக்கரசு நாயனார்
 மழை வழங்குக மன்னவ ணோங்குக
 பிழையில் பல்வள ணெல்லாம் பிறங்குக
 தழைக வஞ்செழுத் தோசை தரையெலாம்
 பழைய வைதிக சைவம் பரக்கவே.

- உமாபதி சிவம்

• நீர் நுழைய முடியாத இடத்தில் நெய்
 • நுழையும். நெய் நுழையாத இடத்தில்
 • புகை நுழையும். புகை நுழையாத
 • இடத்தில் தரித்திரம் நுழையும். அதை
 • நுழைய விடாமல் சமாளிப்பவனே உயர்ந்த
 • சம்சாரியாவான்.

இன்பம்

இன்பந்தான் தமிழின் முடிந்த பொருள்

- பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை -

தமிழ், இன்பமாகிய அகத்தமிழும், அதற்கு பகாரமாகிய அறம் பொருள் கூறும் புறத்தமிழும் என்று இரு வகைப்படும்.

அன்பு செய்யத்தக்க மெய்ப்பொருளை ஆராய்ந்தறிந்து, அதனை அனுகுவதும், அனுகி இரண்டற அநுபவிப்பதுமே இன்பம். தூய அன்பின் விளைவே இன்பம். ஆதலினாலே இன்பத்தை அன்பு என்றே சொல்லிவிடலாம்.

தமிழ் நுதலியது அன்பு தமிழ் என்ற சொல்லின் பொருள் இன்பு. தமிழ் நுதலிய அன்பு, ஜூந்தினையாய்க் களவு கற்பாய் வகுத்துரைக்கப்படும். களவு, பழகிய பந்தவாசனை சிறிதே கூடிய நிலை; கற்ப, அவனை “ஊருணி உற்றவர்க்கு ஊரன் மற்றியாவர்க்கும் ஊதியமே” என்று கண்டு, அவன் சொற்றிற்றம்பாது, அவன் வழிநிற்கும் நிலை.

அறம் பொருளாகிய புறத்தமிழை அருளிய கச்சியப்ப சிவாசாரிய கவாமிகள், அகத்தமிழின் பூர்வ பாகமாகிய களவை வள்ளிநாயகியாரிலும், உத்தரபாகமாகிய கற்பை, “மறுவில் கற்பின் வானுதல்” என்று “பொய்யற்கீரன்” திரு முருகிற் கிளாந்தருளிய தெய்வநாயகியாரிலும் வைத்துத் தமிழைப் பரிசூரணம் செய்தருளினார்.

“மன்னவன்றன் மகன்வேட ரிடத்தே தங்கி

வளர்ந்தவனை யறியாது மயங்கி நிற்பப் பின்னவனு மென்மகனே யென்றவரிற் பிரித்துப்

பெருமையோடுந் தானாகிப் பேணு மாபோற் றுன்னியவைப் புலவேடர் சுழிலிற் பட்டுத்

துணைவனையு மறியாது துயருறந்தொல் லுயிரை மன்னுமருட் குருவாகி வந்தவரி ணீக்கி

மலமகற்றித் தானாக்கி மலரடிக்கீழ் வைப்பான்”

-சித்தியார் 8ஆம் குத். 1

என்று சிவஞானசித்தியாரிற் சித்தித்த ஆத்தும வரலாறாய பேரின்பப் படலந்தான், வள்ளிநாயகி திருமணப் படலம்.

“சமையமா றினையுந் தாயென வளர்த்துச்

சராசர அனுக்கள்உய்ந் திடுவான் அமைதரு மெண்ணான் கறத்தினைப் போற்றி

ஆதிபீ டத்தில் உமை வீற்றிருக்கும்”.

--கந். திருநகர். 78

புறச்சமயத் தவர்க்கிருளாய்
அகச்சமயத் தொளியாய்,

அறத்திறனால் விளைவது”.

- சிவப்பிரகாசம் பாயிரம் 7

மெய்ப்பொருள்

ஆதிபீடத்தில் வீற்றிருக்கும் உமை எண்ணான்கு அறத்தினைப் போற்றி, ஆன்மாக்களின் அந்தக் கரணங்களைச் சுத்திசெய்து, ஆறு சமயங்களையும் அன்னையாய் வளர்க்கின்றாள்.

மெய்ப்பொருள், புறச்சமயத்தவர்களுக்கு இருள் அகச்சமயத்தவர்களுக்கு ஒன்றி.

அவன், “ஆயாதன சமயம்பல அறியாதவன்”. ஆயாதன சமயம் அவைதிகம்; பாசன்டம்; புறச்சமயம். அவன் “பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுக்கும் பெய் வளை”. “மறுசமயங்கள் மாளப் பேதகஞ் செய்பவள்”.

புறச்சமயங்களுள்ளே வாயை அகலத் திறந்து கொண்டு வருவது “மின்னடிய மாயாவாதம்”; அதுதான் “நான் பிரமம்” என்கின்ற ஏகாண்ம வாதம்.

“நானே பிரமம்”, “ஞாலம் பேய்த்தேர்” என்கின்ற மாயாவாதியைப் ‘பேய்’ என்கின்றார் அருணந்திசிவம்.

“மாயா வாதப் பேயா உனக்குத் தேவரில் ஓருவர் உண்டாக மேவரு நரகம் விடுத்தலோ அரிதே”.

--சங்கற்பநிராகரணம் என்கின்றார் உமாபதி சிவம்.

அம்மட்டோ, நெஞ்சுவிடு தூதிலே நெஞ்சுமே வரிதவறி,

“நான் பிரமம் என்பவர்பால் நண்ணாதே” என்றும் வலியிருத்தருஞகின்றார்.

இப்படியெல்லாம் மகாண்கள் வலியிருத்தவும்,

தாய்நாடு

“நா மெல்லோ முங் கடவுளின் பங்கே; கடவுள்தான் இப்படி நா மெல்லா முமாய்ப் பிரிந்திருக்கிறார்; அது ஒரு விளையாட்டே” என்று கூக்குரல் செய்வதும்,

நாவலர் பெருமான் பிறந்த சேய்நாடு அதனை அநுவதிப்பது போன்று,

“பிரம்மனும் ஆத்மாவும் ஒன்று”

“ஜெகம் ஆகிய மாயை பரமாத்மாவை

ஜீவாத்மா ஆக்கிவிடுகின்றது”

என்று புலம்புவதும், வெட்கம்! வெட்கம்!! அது கிடக்க;

“புறச்சமயங்கள் சிறப்பிலவாகி,

“அருளின் மாந்தரை வெருஞற மயக்கி

அலகைத் தேரின் நிலையில் தீரும்”.

--சங்கற் பநிராகரணம்

அந்தப் பேய்ச்சமய இருளினின்றும், பேதித்து நம்மை எடுக்கின்றாள் பெய்வனை. புறச்சமயங்கள் அருளில் மாந்தர் சமயங்கள்; அவைகள் அகச் சமயத்தை அடைவிக்கும் படிகள் அல்ல. அகச் சமயங்கள் மெய்தரு சமயங்கள்; புறச்சமயங்கள் பொய்தரு சமயங்கள்; பாழ்ந்தினன்றுகளிலிருந்து வெளியே எடுப்பவள் “பெய்வனை”. அவள் விடுங் கயிறுகள், “குட்ரோடு தொடக்கி முடக்கியிடும் குலை”; சுரோய் முதலியன.

அகச்சயம்

“ஒன்றோ டொன்று சென்று நிலையில் ஆறும் மாறா வீறுடைத்து”.

--சங்கற் பநிராகரணம்

“ஒத்துழுடி யுங்கூட ஓரி டத்தே

ஒருபதிக்குப் பலநெறிகள் உளவ னாற் போல்”.

--சித்தி. பரபக். பாயிரம் 9

“ஒன்றது பேரூர் வழியா றதற்குள்”

--திருமந்திரம் 1533

“ஒத்தாறு சமயங்கட் கொரு தலைவன்”

சம்பந்தப்பெருமான் வாக்கு.

அகச்சமயம் ஆறும் மெய்ப்பொருளாகிய ஒரு பொருளையே நோக்கி நடப்பன ; தம்முட் புணர்வன ; ஆட்பாலவின் பக்குவும் பற்றின ; அவைகள் படிகள் அல்ல. அந்த அகச்சமயங்கள்,

“மெய்தரு சைவமாதி இரு மூன்று” சைவம் முதலிய ஆறு; ஏனைய ஜந்தும் எவை? ‘சிறுத் தொண்டர் வழிபட்ட பைவம்’ ஒன்று; மானக் கஞ்சாற் வழிபட்ட “மாவிரதம்” மற்றொன்று. “சைவர் பாசுபதர் பரவும் சண்னபை நகராகே” என்று சண்னபை நகரார் திருவாயில் வந்த “பாச பதம்” இன்னொன்று. மற்றைய இரண்டும் காளாமுகம், வாமம் ஆகலாம் ; சாம்பவம், காபாலம் என்றலுமாம். வாமம் என்றது பிறழ்வான அகத்த வாமம் அன்று.

அறத்தினால் விளைகின்ற அகச்சமயம் ஆறனுள் வேதாந்தத் தெளிவாம் சைவம் ஒன்று. ஒவ்வொரு சமயத்துக்குந் தனித்தனி சித்தாந்தம் இருக்கும். சைவத்தின் சித்தாந்தம், சைவ சித்தாந்தம்; அது சிவாகமம். * “சிவாகமங்கள் சித்தாந்தமாகும்”

“ஆறும் மாறாவீ றுடைத்து ; இவற்றுள்

எவ்வ மில்லாச் சைவநற் சமயத்து

அலகில் ஆகமம் நிலவுதல் உள டு.....”

--கங்கற் பநிராகரணம்.

இங்கே கூறப்பட்டன உரைமரபு பற்றாது, நூன்மரபும் உத்தியும் பற்றியவை.

“ஆறு சமயத்து அருந்தவரும்”

என்ற திருஞானசம்பந்தர் புராணப் பாடலை சௌஞ்ச செய்யும்போது நாவலர் பெருமான், சைவர், பாசுபதர், மாவிரதர், காளாமுகர், வாமர், பைவர் என்று வெளிப்படையாக எழுதியிருக்கின்றார். அந்த ஆறு சமயமும் ஒன்றற்கொன்று படியல்ல, என்பதும் தெளிவாய்விட்டது. நாவலர் பெருமானுக்கு, பாடாணவாதம் முதல் சிவாத்துவிதம் ஈறாக அகச்சமயம் என்கின்ற வழிக்குத் தெரியாமலே யிருக்கலாம். அது மனத்தொடுப்பாத - இடையிற் புகுந்த மடச்சம்பிரதாயமாய் ஏட்டு வழக்கில் அக்காலத்திற் கிடந்தது. சங்கற் பநிராகரணத்திற் கண்டிக்கப்பட்ட, அவைகளை அகச்சமயம் என்று நாவலர் பெருமான் கனவிலும் கருதவில்லைப் போலும்.

ஓர் ஆத்மா

“பரசமயங்கள் செல்லாப் பாக்கியம் பண்ணொண்ணாதே” புறச்சமயங்களிற் பிறவாமை மகா பாக்கியம், “சைவமாஞ்ச சமயம் சாரும் ஊழ் பெறல் அரிது”.

அகச்சமயம் ஆறனுள் சைவம் சிறந்தது. சைவத்திற் பல துறைகளுண்டு. “மிகுசைவத்துறை”; துறையைத் “திறன்” என்று சொல்லவது மரபு போலும். “சைவத்திறன்” என்று வருகிறது. ஒவ்வொரு துறையிலும் சித்தாந்தம் உண்டு. சைவத்துறையில் வருஞ் சித்தாந்தம் “வேதாந்தத் தெளிவாஞ்ச சைவசித்தாந்தத் திறனிங்குத் தெரிக்கலுற்றாம்” என்று சிவப்பிரகாசத்திற் கூறப்படுகின்றது.

“மானுடப் பிறவி தானும்

வகுத்தது, மனம்வாக் காயம்

ஆனிடத் தைந்து மாடும்

அரன்பணிக் காக வன்றோ

வானிடத் தவரும் மன்மேல்

வந்துஅரன் றனைஅர்ச் சிப்பா”.

--சித்தி. 2ஆம் குத். 92.

வள்ளிநாயகியார் வானுலகினின்று மன் னுலகிற்கு வந்து, மானிடச்சட்டை சாத்தித், தபசு புரிகின்றார். முந்திய பிறப்பில் மனதுக்கண் மாச இலாதவராய், மெய்ப்பொருளை நாடித் தவங்கிடந்தவர். மேலாம் நன்னெறி ஒழுகி, நவையறு காட்சி எய்தியவர். அறம் பொருள் கைவந்தவர்.

சைவ வினா விடை

பகுவியல்

- ஆறுமுகநாவலர் -

1. ஆன்மாக்களாவார் யாவர்?

நித்தியமாய், வியாபகமாய்ச், சேதனமாய்ப் பாசத்தடை யடையோராய்ச்; சார்ந்ததன் வண்ணமாய்ச், சரீரந்தோறும் வெவ்வேறாய், வினைகளைச் செய்து வினைப்பயன்களை அனுபவிப்போராய்ச், சிற்றறிவுஞ் சிறுதொழிலும் உடையோராய்த் தமக்கு ஒரு தலைவனை உடையவராய் இருப்பவர். (சேதனம் = அறிவுடைப் பொருள்)

2. ஆன்மாக்கள் எடுக்கும் சரீரம் எத்தனை வகைப்படும்?

தூல சரீரம், குக்கும் சரீரம் என இரண்டு வகைப்படும்.

3. தூல சரீரமாவது யாது?

சாதி குலம் பிறப்பு முதலியவைகளால் அபிமானஞ் செய்தற்கு இடமாய்ப், பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம் என்னும் ஐந்து பூதமும் கூடிப் பரினமித்த உருவுடம்பு. (பரினமித்தல் = உருத்திரிதல்)

4. குக்கும் சரீரமாவது யாது?

சத்த ஸ்பரிச ரூப ரச கந்தம் என்னும் காரண தன்மாத்திரை யைந்தும், மனம் புத்தி அகங்காரம் என்னும் அந்தக்கரண மூன்றுமாகிய எட்டினாலும் ஆக்கப்பட்டு, ஆன்மாக்கள் தோறும் வெவ்வேறாய், அவ்வெல் வான்மாக்கள் போகம் அநுபவித்தற்குக் கருவியாய், ஆயுள் முடிவின் முன்னுடம்பு விட்டு மற்றோருடம்பு எடுத்தற்கு எதுவாய் இருக்கும் அருவுடம்பு.

5. ஆன்மாக்கள் எப்படிப் பிறந்திறந்து உழலும்?

நல்வினை தீவினை என்னும் இருவினைக்கு ஈடாக, நால்வகைத் தோற்றுத்தையும், எழுவகைப் பிறப்பையும், எண்பத்துநான்கு நூற்றாயிர யோனி பேதத்தையும் உடையவைகளாய்ப் பிறந்திறந்து உழலும்.

6. நால்வகைத் தோற்றங்களாவன யாவை?

அண்டசம், சுவேதசம், உற்பிச்சம், சராயுசம் என்பவைகளாம். அண்டசம் = முட்டையிற் ரோன்றுவன. சுவேதசம் = வேர்வையிற் ரோன்றுவன. உற்பிச்சம் = வித்து வேர் கிழங்கு முதலியவைகளை மேற் பிளந்து தோன்றுவன. சராயுசம் = கருப்பையிற் ரோன்றுவன.

7. எழு வகைப் பிறப்புக்களாவன யாவை?

தேவர், மனிதர், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர் வாழ்வன, தாவாரம் என்பவைகளாம். இவ்வெழுவகையினுள்ளும், முன் நின்ற ஆறும் இயங்கியற் பொருள்கள்; இறுதியில் நின்ற தாவரங்கள் நிலையியற் பொருள்கள். இயங்கியற் பொருளின் பெயர் சங்கமம், சரம்; நிலையியற் பொருளின் பெயர் தாவாரம், அசரம்.

8. கருப்பையிலே பிறப்பன யாவை?

தேவர்களும், மனிதர்களும், நாற்கால் விலங்குகளுமாம்.

9. முட்டையிலே பிறப்பன யாவை?

பறவைகளும், ஊர்வனவும், நீர்வாழ்வனவுமாம்.

10. வேர்வையிலே பிறப்பன யாவை?

கிருமி, கீடம், பேன் முதலிய சில ஊர்வனவும், விட்டில் முதலிய சில பறவைகளுமாம்.

11. வித்தினும் வேர் கொம்பு கொடி கிழங்குகளினும் பிறப்பன யாவை?

தாவரங்கள்.

12. என்பத்துநான்கு நூற்றாயிர யோனி பேதங்கள் எவை?

1. தேவர்	11,00,000	யோனி பேதம்
2. மனிதர்	9,00,000	யோனி பேதம்
3. நாற்கால் விலங்கு	10,00,000	யோனி பேதம்
4. பறவை	10,00,000	யோனி பேதம்
5. ஊர்வன	15,00,000	யோனி பேதம்

6.	நீர்வாழ்வன	10,00,000	யோனி பேதம்
7.	தாவரம்	19,00,000	யோனி பேதம்
		84,00,000	யோனிபோதம்

13. ஆன்மாக்கள் வினைகளைச் செய்தற்கும் வினைப்பயன்களை அனுபவித்தற்கும் இடம் எவை? இரு வினைகளைச் செய்தற்கும் இரு வினைப் பயன்களை அனுபவித்தற்கும் இடம் பூமி; நல்வினைப் பயனை அனுபவித்தற்கு இடஞ் சுவர்க்க முதலிய மேலுலகங்கள்; தீவினைப் பயனை அனுபவித்தற்கு இடம் இருபத்தெட்டுக்கோடி நரகங்கள்.

14. பூமியிலே பிறந்த ஆன்மாக்கள் சரீரத்தை விட்டவுடனே யாது செய்யும்? நல்வினை செய்த ஆன்மாக்கள் தூல சரீரத்தை விட்டவுடனே குக்கும் சரீரத்தோடு பூதசார சரீரமாகிய தேவ சரீரத்தை எடுத்துக்கொண்டு சுவர்க்கத்திலே போய் அந்நல்வினைப் பயனாகிய இன்பத்தை அடைவிக்கும். தீவினை செய்த ஆன்மாக்கள் தூல சரீரத்தை விட்டவுடனே குக்கும் சரீரத்தோடு பூத சரீரமாகிய யாதனா சரீரத்தை எடுத்துக்கொண்டு, நாகத்திலே போய், அத்தீவினைப் பயனாகிய துன்பத்தை அனுபவிக்கும். இப்படி யன்றி, ஒரு தூல சரீரத்தை விட்டவுடனே, பூமியிலே தானே ஒரு யோனிவாய்ப் பட்டு, மற்றொரு தூல சரீரத்தை எடுப்பதும் உண்டு.

15. சுவர்த்திலே இன்பம் அனுபவித்த ஆன்மாக்கள் பின்பு யாது செய்யும்? தொலையாது எஞ்சினின்ற கன்மசேடத்தினாலே திரும்பப் பூமியில் வந்து மனிதர்களாய்ப் பிறக்கும்.

16. நரகத்திலே துன்பம் அனுபவித்த ஆன்மாக்கள் பின்பு யாது செய்யும்? தொலையாது எஞ்சினின்ற கன்மசேடத்தினேலே திரும்பப் பூமியில் வந்து, முன்பு தாவரங்களாயும், பின்பு நீர் வாழ்வனவாயும், பின்பு ஊர்வனவாயும், பின்பு பறவைகளாயும், பின்பு விலங்குகளாயும் பிறந்து, பின்பு முன் செய்த நல்வினை வந்து பொருந்த மனிதர்களாய்ப் பிறக்கும்.

17. எழு வகைப் பிறப்பினுள்ளும் எந்தப் பிறப்பு அருமையுடையது? பசு பதியாகிய சிவபெருமானை அறிந்து வழிபட்டு முத்தியின்பம் பெற்றுயதற்குக் கருவியாதலால் மனிதப் பிறப்பே மிக அருமையுடையது.

18. மனிதப் பிறப்பை எடுத்த ஆன்மாக்களுக்கு எப்பொழுது அம்முத்தி சித்திக்கும்? அவர்கள், தங்கள் தங்கள் பக்குவுத்துக்கு ஏற்பட்ட முறையினாலே பிறவிதோறும் பெள்தத முதலிய புறச்சமயங்களில் ஏறி ஏறி அவ்வச் சமயத்துக்கு உரிய நூல்களில் விதிக்கப்பட்ட புண்ணியங்களைச் செய்வார்கள்; பின்பு அப்புண்ணிய மேல்டினாலே வைத்திக்கொறியை அடைந்து, வேதத்தில் விதிக்கப்பட்ட புண்ணியங்களைச் செய்வார்கள்; பின்பு அப்புண்ணிய மேல்டினாலே சைவசமயத்தை அடைவார்கள்; சைவசமயத்தை அடைந்து சிவாகமத்தில் விதிக்கப்பட்ட சரியை கிரியை யோகங்களை விதிப்படி மெய்யன்போடு அநுட்பித்தவருக்குச் சிவபெருமான் ஞானாசாரியரை அதிட்டித்து வந்து சிவஞானம் வாயிலாக உண்மை முத்தியைக் கொடுத்தருங்கள்.

19. புறச் சமயங்களின் வழியே ஒழுகினவர்களுக்கு யாவர் பலன் கொடுப்பார்? புறச் சமயிகளுக்கு, அவ்வவரால் உத்தேசித்து வழிபடப்படுந் தெய்வத்தைச் சிவபெருமானே தமது சத்தியினாலே அதிட்டித்து நின்று, அவ்வவ்வ வழிபாடு கண்டு, பலன் கொடுப்பார்.

20. சரியையாவது யாது? சிவாலயத்துக்குஞ் சிவனுடியார்களுக்குந் தொண்டு செய்தல்.

21. கிரியையாவது யாது? சிவவிங்கப் பெருமானை அகத்தும் புறத்தும் பூசித்தல்.

22. யோகமாவது யாது? விடயங்களின் வழியே போகாவண்ணம் மனத்தை நிறுத்திச் சிவத்தைத் தியானித்துப் பின்பு தியானிப்போனாகிய தானுந் தியானமுந் தோன்றாது தியானப் பொருளாகிய சிவம் ஒன்றே விளங்கப் பெறுதல்.

23. ஞானமாவது யாது? பதி பசு பாசம் என்னும் முப்பொருள்களின் இலக்கணங்களை அறிவிக்கும் ஞான நால்களைக் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து நிட்டை கூடல்.

24. சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என்னும் நான்கினாலும் அடையும் பலங்கள் யாவை? சரியையினால் அடையும் பலஞ் சிவசாலோக்கியமும், கிரியையினால் அடையும் பலஞ் சிவசாமிப்பியமும், யோகத்தினால் அடையும் பலஞ் சிவசாருப்பியமுமாம். இம்முன்றும் பதமுத்தி. ஞானத்தினால் அடையும் பலஞ் சிவசாயுச்சியமாகிய பரமுத்தி.

கெளா சோன்பு காட்டிய வெற்ற

- இயற்றமிழ் விதத்தர் பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியம் -

ஐகன் மாதாவாகிய கெளாரி, தாக்ஷாயணி யென்றிருத்தலைத் தாங்கொணாது தவித்தார்; இவான் மகளாயினார். மீவும் சங்கரனைச் சாரத் தவமாற்றினார். அந்தத் தவநிலை கவியரசர் காளிதாசராலே எழுநான்கு கூலோகங்களில் காட்டப்படும்.

இறுதியிலே, உதிர் சருகும் காற்றுமே உண்டு தவம் செய்பவரே தலையான தவசிரேட்டாவர், ஆனால் அம்மையோ சருகும் உண்ணாது தவம்புரிந்ததனாலே “அபர்னா” அடகும் உண்ணாதவராய் விழுத்தவம் புரிந்து அவரினும் யிக்காள். கமலமலிரின் அகவிதழினும் காந்திமிகும் மேனிவாட அல்லும் பகலும் அரிய தவமாற்றுதலால் முன்னையோர் முயன்ற தவ முயற்சிகள் முன்மை குன்றுமாறு தானே தவமுதல்வியாயினார்; என்பா.

தவங்கண்ட தவனாகிய சங்கரன் தாரணியோர் காணச் சோதனை மூலம் காட்டி, தவப்பயன் தந்திட வந்தருளினார். சிவப் பிரமசாரியின் திருவருகையிலே பலாசந்தன்டு, மார்பிலே தோனோடு கூடிய பூணுால், நாவலம், வேதாந்தியயனத்தாலான பிரம்மதேச, சடைமுடி என்பவற்றால் பிரமசாரிய இலக்கணத்துக்கு ஓரிலக்கியமே உருக் கொண்டது போல வந்தருளினார்.

விருந்தோம்பும் விரதியான விமலை விருந்தாளியான அந்த மாணியை மிகமதித்து உபசாரங்களோடு எதிர்கொண்டார். உபசாரங்களை ஏற்று உவந்த மாணிதவமே செய்த தவப்பயன் போலும் அம்மையின் முகமதியை நோக்கி, அவரது அகத்தை மதிப்பிடுபவர் போல உரைக்கின்றார்.

உத்தமியே ஒமவினைக்கு வேண்டியவை இங்கு பெறக் கூடியவாயுள்வா? உனதுடல் நிலைக் கொத்தவாறு தவம் முயல்கின்றனன்யா? தரும் புரிதற்குக் கருவியாகிய உடம்பு சீராழிந்தால் செய்தவப் பயன் சேரவுரியார்யாவர்? பெண்ணே நீ நாட்டி வளர்த்த வல்லிகள் வளர்ந்து பயன் தருகின்றனவா? நீ இவ்வாறு நோவற அருந்தவம் புரிதற்கு எது ஏதோ உணர் முடியவில்லையே;

செம்மை வாய்ந்த அழகு என்றுமே தீ நெறி செல்லாதென்பதை உன்னிடமே காணகின்றோம். திரிகரணங்களும் ஒரு வழிப்பதை தவம் புரிவோர்க்கும் நீயே சிறந்த எடுத்துக் காட்டாய் இலங்குகிறாய்; குலநலத்துயாந்த குன்றாசன் தந்த குலமகனே, உனது குணஞ் செயல்களாலே நின் தந்தை பெற்ற சிறப்புக்கு இணையாகக் கங்கையைப் பெற்றதாலும் பெற்றிலனே:

பொருளின் பங்களைப் பொருப்படுத்தாது. அறமே பொருளெனப் போற்றும் அருளாளர் அகத்தமுகியே, நின் அருந்தவச் செயலைக் கண்டதால் மருள் நீங்கியது. மெய்ப்பொருள் அறம் ஒன்றே எனும் தெருள் பிறந்தது. அன்றியும் தக்கார் ஒருவர் செய்யும் செயலே வேதவிதியுமாமெனக் கண்டேன். துண்பம் சுடச்சுடவே நோற்றலாலே தங்கம் போலக் காந்திதழையும் நங்கையே, ‘நன்மக்களிடையே எதிர்ப்பட்டு, ஏழ பதங்கள் பரிமாறும் அளவிலே நட்பு நிலைத்து விடும்; வகாது என்பதால் தபோதனியே! நானும் அந்தன குலத்தவன் எனும் உரிமைபற்றி, தமியேன் உன்னிடம் ஜயம் தீரும் பொருட்டு வினாவி உகந்த உத்தரம் பெற விழுந்து வந்தேன்; ஓளியாது உண்மையுரைப்பாயேல் உரைப்பேன் எனலும், உரைப்பீர் என மாணி உரைக்கின்றார்.

தவச் செல்வி, முன்னமே முதுசொமாக முதன்மையான பிரமகுலப் பிறப்பும் மூவுலகி லுள்ளாரிலும் மேலான அழகு, எல்லையில்லாத அரச�ெல்வபோகமும், இளமைச் செவ்வியும் விளக்கம் செய்து கொண்டுளா. இனி என் வேண்டித் தவமுயற்சி? மானம்மிக்க மங்கையர் தாங்க முடியாச் சங்கடம் வளின் தவம் முயல்வதுண்டு. ஆனால் அநிந்திதை நீ அவ்வாறொன்று உனக்குறுவதற்கு ஏது எதுவுமில்லையே. செய்யவளே, நினது திருமேனி தாங்கரிய துயராலே தாக்குண்டு வருந்துவதாகக் காணப்படுகிறதே; இங்ஙனம் நேரலாகுமோ! பிதாமனையில் வாழ்கிறாய்; பிறராலே தீங்கொன் றஹாது; விடநாகத்தின் சிறமணி போலுள்ளாய்; எத்துணைப் பேதையரும் அதைக் கை நீட்டித் தொடுவாரோ!

இவற்றால் நினது உள்ளமும் உடலும் தெளிவுடன் பொற்பறப் பொருந்த வேண்டியவள்; ஆனால் இளமையையும் எழிலையும் புறக்கணித்து மூதாளர் போலத் தவவேடத்தில் வாடியிருக்கின்றனன்றே; இனியவளே உடுக்களும் உதயசந்திரனும் பொலியும் மாலைப் போதைச் சூரியன் வந்து பொலிவறுத்த வல்லதா? பொருந்தாது.

கவர்க்கம் பெற்ற தவமா? அதுவும் வீண்; சூரும் கவர்க்கத்திலும் சிறந்ததென இந்த இமயத்தில் குடி வாழ்கின்றனரே; கண்ணுக்கினிய கணவனை வேண்டித் தவமா? பெறுவதல்லது மணிதேடிப் போய்ப்பெற வேண்டுமா? நின் நிலையும் அதுவே.

தூயவளே, உனது சுடுமூச்சே நாடுவது கணவனையே எனக் காட்டும். எனினும் ஜயமாயனாது; சிகாமணி போலும் நீயா தேடி வருந்த வேண்டும்! அப்படி ஒருவன் உலகிலுள்ளானா? உன்னாலே விரும்பப்பட்டும், இன்னமும் உன்வசமாகாது. உதாசீனம் செய்பவனும் ஒருவன் உண்டோ! நம்ப முடியாதுளதே.

அன்னையே, உன்னாலே உள்ளப்பட்டும் உன்னை உள்ளி உடன் வந்துறாத அந்தக் காளையானவன், கண்ணோட்டமில்லாதவன்; பிறர் கண்டிருங்கத் தக்கான். விளைந்த நெற்கதீர் போல இருகாதோரத்திலும் விளைந்துதொங்கும் உனது சடையின் கோலத்தையும் கண்டிலன் போலும்; பாவம்.

எவரையும் வென்று அடிமைப்படுத்த வல்லதாய்ப்பு பருவில்லோடினைந்த அம்புக்கு நிகரான நினது கண் பார்வைக்கு அகப்படாமலே எவ்னொருவன், தனது முகத்தை மறைத்து உனது அகத்தைக் கவர்ந்து கரந்துறைகின்றானோ, அவன் தனது அழுகின் செருக்கினாலே ஏமாற்றப்பட்டுள்ள ஆதனும் ஏதனுமாவான். உன்னைக் கண்ணுற்றால் உணர்வான் உண்மை.

இளையாளே, இனியும் நீ தவஞ் செய்து இளையேல்; நானும் இளையாதுதவம் செய்து ஈட்டிய தவப்பயனின் ஒரு பாதியை உனக்குதவுகின்றேன்; கொள்ளுதி; வருந்தாதே விரும்பியவனை வேட்டுக் கொள்ளுதி; என்னுள்ளத்திலும் ஒரு வேட்கையுளது; யாதெனில், கடவிலே பெறப்படாத அமுதனையவளே நினது விழிக்கு விடுத்தாகவுள்ள அந்த உத்தமனை அறிதற்கு ஆசையுளது.

இவ்வகையான இனிய மொழியாலும் ஏற்றம் மிகு தவவேடத்தாலும் உமையின் உளத்திலும் ஆச்சிரம களத்திலும் பதம் பதித்த பிரமாரிக்கு, அம்மைதாமே விடை அளிக்க நாணி உரையாமல், நிழல்போல அயலில் நின்ற பாங்கியைப் பதிலளிக்கும்படி பயனுள்ள பார்வையினாலே பணித்தாள்.

நியமனம் பெற்ற நேசம் மிக்கதோழி, நிமலை கருத்தை நிகழ்த்துகின்றாள். மென்மையான தாமரை மலரை வெயிலுக்குக் குடையாகப் பிடிப்பது போலவே தன்மேனிவாடுறத் தவம் புரியும் காரணத்தை உள்ளவாறுரைப்பேன் கேட்டருளுக.

தலைவியோ, திக்குப்பாலகர் முதலான தேவரெவரையும் பொருளாகக் கொண்டிலள்; காமனைக் கண்ணமூலாற் காய்ந்த கபாலியையே காதலிக்கிறாள்! அவனோ அழுகுக்கு வசப்படான் எனத் தெளிந்து தவத்தாற் சாரமுடியுமெனக் கருதித் தவம் புரிகிறாள்.

உலக நாதன் தனையடையும் உபாயம் நாடும் இவரும், தவமேயலது பிறிதில்லை. எனவே துணிந்து தந்தைதாயாக சம்மதம் பெற்றின்னே தவம் மேற்கொள்வாள். அன்பு மிக்க தோழியர் நாமும் நிழல் போலத் துணை செய்பவராய் இங்குறைவோம் என ஆரம்பித்து அருந்தவச் செயல்களையும் விரித்துரைத்தனள்.

“இந்த வளத்தில் எந்தவைவி நாட்டி வளர்த்த இம்மாறும் அந்த முயற்சிக் கருள்கரந்தே அலரும் கனியும் அரும்பினவால்; அந்த மனத்தில் எழும் அன்பால் நாட்டி வளர்த்த அவ்வரனோ இந்த முயற்சிக் கருள்வாந்தான் ஈய இறையும் இரங்கிலனால்”

அம்மையின் வெறும் காயமுயற்சிக்கே இரங்கி மரங்களும் பயன்தந்து நிற்கவும், அந்த அருள்வள்ளலாகிய அரனோ திரிகரணமும் ஒன்றிச் செய்யும் இந்த அருந்தவ முயற்சிக்கு இன்னமும் இரங்கவில்லையே. என்று தோழி இறைவியின் கருத்தை உள்ளவாறு சொல்ல, அதனைக் கேட்டமாணி, அம்பிகையை நோக்கி தோழி கூற்று உண்மையா அல்லது விளையாட்டுப் பேச்சா” என வினாவினார். அம்மையும் கைதொழுது நின்று

“வேதம் உணர்ந்த வித்தகராம் பெரியீர் பாங்கிலினம்பிடினும் காமு முகந்த கடப்பல்; உண்மை; கடையேன் கடையவனாம் நாதன் காதல் பெறும் நஞ்சயேன்; நடத்தும் தவமே சாதனமும்; எது திண்ணனி தெண்ணினாருக்கு எய்தலாகா இலட்சியமே” என்றனர். (கடையேன் - தாழ்ந்தவள். கடையவன் - ஈற்றில் எஞ்சி நிற்கும் சிவன்) எனக் கேட்ட மாணியாகிய மகேகவரனும் மறுமாற்றம் கூறுவாராயினர்.

முன்னமே தக்கன் மகளை மணந்தமையால் இன்னான் என்று உலகப் பிரசித்தி பெற்ற முன்னவனையே - சிவனையே - அன்பு செய்து மணக்க எண்ணுகிறாய், அனைத்தையும் அழித்தலே தொழிலாகக் கொண்டவன் அவன் என அறியப்படுதலால் அதற்கு உடன்படமுடியவில்லையே என்னால்.

அன்றியும் அவன் ஒருவாலும் ஒன்றாக உண்ணவும் உரைக்கவும் ஒண்ணாதவன் அவனை நினைந்து உருகும் மட அன்னமே, மண நாளில் மங்கலக் காப்பணிந்த நின் காத்தை அவனது அராவக் காப்பணிந்த காரமே பிடிக்கவரும் மறூ பயங்கரம்; என்றுதான் இப்பயம் தீருமோ! சகிப்ப தெவ்வாறு?

இன்னும் எண்ணுதி மணமகளாகி வரும் நீ அணிந்திருக்கும் வெண் பூம்பட்டாடைக்கு மணமகன் அணிந்திருக்கும் உதிரம் சிந்தும் கரிய தோலுடைய பொருந்துமோ? மணிமண்டபத்து மலர்ப்பரப்பில் நடக்கவும் வருந்தும் நின் மென்மலர் பாதங்கள் மணவாளனுடன் புலால் மணக்கும் எலும்பும் மயிரும் செறிந்த குடுகொட்டில் நடக்க நேரும்; இவ்வாறு விதியும் உண்டோ? இதனை நின்பகைவரும் காணச்சகியார்.

முக்கன்னனை மணத்தல் அரிதன்று, எனிதே யெனினும், மற்றுமொன்று கேள் கமமும் களபமணிந்த நின் மார்பில் நக்கன் பூசிய சுடலைச் சாம்பரல்லவா சாரவரும்; இதனிலும் தகாததொன்று உண்டாமோ! அலங்கரித்த களிற்றுயானை மீதிருந்து மணக்கோலப் பவனி வரவேண்டியவள் நீ; ஆனால் அரனூர் தியான நாரத்தழுதிய ஏருதின் மீதல்லவா உலாவரவேண்டும்; கண்டார் எள்ளி நகையாட மாட்டாரா! உலகை மகிழ்விக்கும் மதி அவன் சடையிலடக்கமாகியது, மதிவதனியாகிய நீயுமோ அவனிடத்தில் ஒடுங்கி விடுவதோ! இருவீரும் குடத்துள் விளக்காவிடுவீரே.

தெரிய வேண்டிய சில இவை :-

பிறப்பே தெரியான்; தீவிழியன், பிச்சை ஊணன், திகப்பரன், பாங்கு உறப்பே யுடனே ஆடுபவன், உவைபோல் வனவே அவன்பெற்றி; இறப்பே உவ்பர் இளையானோடு இசையும் வாழ்வில் மடவார்கள்; சிறப்பே இவையும் வரானுக்கு? தேடும் திறத்தில் ஒன்றுளதோ?”

அளவில்லாத புண்ணியத்தின் சீருருவாகிய அன்னமே, உனது அழகும் சிறப்பும் எங்கே, முன்னே மொழிந்த மூத்தோனின் இயல்பெங்கே! மலையும் மடுவும் போலுள்ளவே. இணங்கிலியான இவன் மீது வைத்த எண்ணத்தை விட்டுவிடு. புனித யாகத்துக்கு யூபமரத்துக்குச் செய்யும் பூசையைச் சுடலைச் சூலத்துக்குச் செய்வரோ.

மாதவ வேடனாக வந்து நடிக்கும் மாணி, அவ்வாறு தமக்குப் பாதகமாம் யயனிலபகரவே கேட்ட மாதவதியாகிய உடை அமைதியும் சாந்தமும் இழந்து உருத்திர உருவாயினார்.

“கடுக்கும் உதடு துடிக்க, வடு கடுக்கும் கடைக்கண் சிவப்பேற நெறிக்கும் பூருவக் கொடு நெற்றி நிபிர, களித்து முகம் கறுப்புக் குறிக்க நிலையில் திரிந்தாளம் கோவத்துற்றாள் கோமணையே” இளியும் நாம் பொறை பூணலாகாது, எதிர் மொழி கூறல் தகும் எனத் துணிந்து கூறுவார். நீர் மருளாலே இறைவனது இசையையே வசையாக மதித்துரைக்கின்றீர்; ஆகவே எண்குண்஠ான் இயல்பு இமிமியும் நீரநியீர்; இதுவே உண்மை; இறைவனியல்போ வரம்பற்றது; பிறரியல் போலாது; உணர்வற்ற பேதையரே பிழையெனப் பேசுவார். சுய திருப்தி இல்லாதவரே வருந்திப் பொருள் முதலியன தேடியும் மனம் நிரம்பா தலைவர் நீர் விகாரியும் சர்வலோக நாயகனும் பரிபூரணனுமான சிவன் எதுவுமே வேண்டான்; ஆனால் எவையும் அவனையின்றி வாழ மாட்டா; அவனையே பற்றிநிற்கும். இரப்பவன் போல நடிப்பான்; இரப்பார்க்கெல்லாம் சுயும் வள்ளால் அவனேயாம்; மூவுகாரும் மூர்த்தியாயினும் சுடலையில் இருப்பான்

• • • • • பெரியோர்களையும், குருவையும் தினசரி பார்க்கும் பொழுது வந்தனம் செய்கிறவனுக்கும் அவர்களுக்கு உபசாரம் செய்கிறவனுக்கும், ஆயுள், கல்வி, கீர்த்தி, பலம் ஆகிய நான்கும் விருத்தியடையும்.

குரியனை உதிக்கும் பொழுதும், அஸ்தமிக்கும்
பொழுதும், கிரஹரணம் பிடித்திருக்கும்
பொழுதும் பார்க்கக் கூடாது. பார்த்தால்
கண்ணுக்கு கெடுதி ஆகும். அதே போல்
குரிய சந்திர கிரஹண சமயத்திலும் குரிய
சந்திரர்களைப் பார்க்கக் கூடாது.

எளியன் போல; எவரும் விரும்பும் பேரழகன் அவன்;
அஞ்சுதரும் தோற்றமுமூள்; இவை ஒன்றோடொன்று
றொல்வா; இது விட நாகப்பூண், அது விளங்கும்
மணிப்பூண், இது கரிய யானைத் தோலுடை, அது
அழகிய வெண்பட்டாடை, சடையில் மதியும்
தலையாலைகளுமே உள், என்றும் சிவனுக்கு நியதி
இதுவே எனவும் கூறார். ஏனெனில் விடையவனான
சிவனோ விகவருபன். அனைத்தும் தானாகவே
வியாபித்துள்ளவன். எனவே அவனில்
வேறாயிருப்பதோர் பொருளுமில்லை.

தாயனான் சிவன் மேனியில்
அணியப்படுவதாலே சுடலை நீறு புனிதமாகி, அவன்
ஆடும்போது உதிரும் பூதி பணிகின்ற பண்ணவர்கள்
யாவருக்கும் சிரசிலணியும் சீரணியாவதை அறியீரோ.
இந்திராதிதேவர் சிரங்களிலுள்ள கற்பக மலர்கள்
சிவனை வணங்கும்போது திருவடியிற் சொரியும்
மலராமே. அகிலத்தைப் படைத்த அயனையே முள்
படைத்தோன் சிவன். அநாதியான் அன்றி
அறியப்பட்ட பிறப்பினாயின் இறையோன்
ஆவனோ? இக் கூற்றாலே குறைகளையே கூறிவரும்
இறைவனது அளப்பில் பெருமைகளில் ஒன்றை
நீரியாமலே கூறிவிட்டாரே. ஜூயா! வாதம் போதும்; நீர்
சொன்னவாறு சிவன் வசையோனாக; எல்லையில்
இறைவனாக; மேல்வருவது கேடேயானாலும்
ஆக்கமானாலும் ஆகுக; என்னுள்ளம் அவனிடமே
உறுதியாயின்து; மற்றுமொன்று சொல்வேன் மனம்
போனவாறு சொல்லத் துணிந்தோர் உலகம்
பழிக்குமென்று எண்ணி உறுதி தளர்வரோ.

உரையாடல் கரைகாணாது போகும்
குறிப்புணர்ந்த உமையவள் மாணிக்கு நேரே
உரைப்பதை நிறுத்திப் பாங்கிக்கு உரைப்பாராயினர்.

“பாங்கி, துடிக்கும் இதழிவன்தான், இன்னும் பரனைப்பியபதற்கே
ஒங்கும் உஞ்சன், தனவிதித்தும் கேளா(து) என்னதான் உயர்ந்தோனத்
தங்கு மொழிவான், அவன்தானே தீங்கை உறுவானவன்; கேட்டுப்

பாங்கி விருந்தோ ரூம் ரஹர் பாவம் பழியும் பாழ்நாகும்.
என்று உரைத்ததோடமையாது, தமது உள்ளத்தோடு
“செல்வா னல்லன் இவை துணிந்தான்; செல்வேன் நானே சேனில் எனச்
சொல்வாள், செல்லும் துரிதத்தாள், உரசற்றுவிழச் சுந்தரி, மின்
செல்வாள் திருமியி அடி எடுத்தார் அடுத்துப் பிடித்திட்டாள்.
செல்வாள் செலுத்திச் சேந்திடுவான் நகையான் சீவங்கள் உருக் கொண்டே”

வாதப் போரிலே தோல்வி கண்டு புறங்காட்டுவார்
செயல்போல உமையமையார் செயல் தோன்றினும்
அம்மைக்கே அறுதியான வெற்றியாகலாம். ஓடி மீள
விட்டு ஆடல் பார்த்துக் காலம் பார்த்திருப்பன் சிவன்.
சுந்தரனரத் தடுத்தாட் கொள்ளச் சென்று அவர் தூத்த
ஒடிப்பிடப்பட்டு வழக்காடுவென்று மீளா ஆளாக்கித்
தோழமை பூண்டவர்; முதலிலே தோற்றோடு முடிவிலே
வெற்றி கண்டவர்; அந்த நாடகம் இங்கு மறுதலையாக
நடித்துக் காட்டப்படுகிறது.

“தடுத்துப் பிடித்தோன் ரணங்பிழயும் நோக்கித் தவத்தால் மெலிமேனி
நடுக்கத் துடனே பயம் வியாரவை நண்ணா, நடக்க எடுத்த அடி
அடுத்துப் படியே உறவுற்றாள்; அடுக்கல் குறுக்கே அடுக்கந்தி
தடுக்கப்பல்போல், செல்லகிலாள் தரித்தும் நில்லாள் தவித்தனனோ.
இந்த நாடகத்தில் முதலில் அம்மைதோற்றோடு அப்பன்
ஒடித் தடுத்துப் பிடித்து வெற்றிபெற்றவராயினர். ஆனால்
முடிவான பூரண வெற்றியானது விரதபூரணியாகிய
அம்பிகைக்கேயாம், அது சிவான் அம்மைக்கு வழங்கும்
வரப்பிரசாத வாக்கினால் விளங்கும்.

“இசையுறு பண்பார் இமையமன் மகன் நீ
இயற்றுமித் தவத்தினால் எனையும்
இசைவற விலையாய் இன்று கொண்டிலையோ;
இனியெனை உடையை நீ; உனையும்
வசையற உடையம்யாம்; என அரஙும்,
மறைந்தன தவவருத் தங்கள்;
நசையுறு பயன்தான் நண்ணினாற் (கு) உழைப்பின்
நவிவெல்லாம் அகன்றிடும் இயல்பே.”

பெருமானிடம் பெற்ற வரப் பிரசாதப் பேரருள்
வாக்கிலே முதன் மொழியான ‘வசையற் என்பதாலே
தாக்ஷாயணி என்ற வசை மறைந்து விடுகின்றது.
உடையான் உடைமை உடையாள் எனும் மூன்றும்
அபேதமாகி அமைகின்றன.

அரன் நாமம் குழ்க வையகமும் துயர் தீர்க்.

சுபம்

சைவ சமய வளர்ச்சியில் வர்ணி மாவட்டக் குருகுலத்தின் பங்கு

சைவ நன்மணி சிவமயச் செல்வி புலவர் ஸ்ரீ விசுவாம்பா. விசாலாட்சி மாதாஸீ
(கொழும்பு பேரியக் கொடை ஸ்ரீ பூபால விநாயகர் ஆலய ஆஸ்தான புலவர்)

அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புளி

(வள்ளுவம்)

சைவ சமயமே சமயம்

சமயா தீதப் பழம் பொருளை
கைவந் திடவே மன்றுள் வெளிகாட்டும்
இந்தக் கருத்தை விட்டு
பொய் வந் தழலும் பொய் நெறி
புகுத வேண்டா முத்தி தரும்
தெய்வ சபையைக் காண்பதற்குச்
சேர வாரும் ஜெகத்திரே (தாயுமானவர்)
வயிற்றுப் பசிதீர்ந்திட வேண்டும் இங்கு

வாழும் மனிதருக் கெல்லாம்
பயிற்றிப் பலகல்வி தந்து - இந்தப்
பாரை உயர்த்திட வேண்டும்

பாரதியார்

மேற்கண்ட பாடல்களுக்கு இலக்கியமாக
இலங்கையின் வடபகுதியிலுள்ள வன்னிமாவட்ட
மாகிய கிளிநோச்சியில் அனாதைக்களுக்கான இக்
குருகுலம் அமைந்து இருந்தது.

சைவம் நான்கு யுகங்களில் எவ்வாறு
காணப்பட்டது என யாராலும் கணக்கிட
முடியாதெனினும் சிறிதளவு நாம் சிந்திக்கக்
கடமைப்பட்டுள்ளோம். காரணம் இதுதான் பேச்சுப்
பல்லாக்கு தம்பி கால் நடை என்றாவில் இன்று சைவ
மக்கள் காணப்படுகின்றனர்.

சைவம் யுகங்களைக் கடந்து கோலம்
மாறினாலும் தன்னிலைமையில் மாறாது ஒரு
காலத்தில் விளங்கியது. இன்று அப்படி இருந்தாலும்
அனுட்டக்கும் மக்கள் அதனைப் படாதபாடு
படுத்துகின்றனர்.

முதலாவதாகிய கிரேதா யுகத்தில் சைவம்
தனக்குத் தானே நிகராக இருந்தது. புறச்சமயக்

கலப்பில்லை. பொய் களவு போன்ற தீய சக்திகள்
மக்களைத் தீண்டவில்லை. எந்நாளும் இன்பம்
துன்பம் எது என்று அறியாது தூய சைவநீதி நிலையில்
மனிதர்கள் காணப்பட்டனர். இதனைத் தரும
தேவதையாகிய பச சான்றும் சாட்சியுமாய் இருந்தது.
பசவாகிய தருமதேவதை கிரேதாயுகமாகிய முதல்
யுகத்தில் நான்கு கால்களையும் ஊன்றிப் பயமின்றி
இருந்தது. இரண்டாவது யுகமாகிய திரேதா யுகத்தில்
சைவ உலக மக்களிடையில் சிறிது சிறிதாகத் தீய
சக்திகள் பரவே தரும தேவதையாகிய பகவும்
ஒருகாலைத் தூக்கி வேதனையுடன் வாழ்ந்தது.

மூன்றாவது யுகம் வந்தது அதன் பெயர்
துவாபரயுகம். சைவ உலகில் இரண்டு மடங்கு தீய
சக்திகள் பெருகத் தொடங்கின. பொய் களவு
பேராசை. இதனால் தரும தேவதையாகிய பகவும்
இரண்டு கால்களையும் தூக்கி மிகவும் துயரத்துடன்
உயிர் வாழும் போது நான்காவது கலியுகம் பிறந்து
விட்டது. சைவ உலகில் இன்று மூன்று பங்கு
தீயசக்திகள் பரவத் தொடங்கவே தரும தேவதைக்கும்
வேதனை கூட மூன்று கால்களைத் தூக்கி ஒற்றைக்

ஆயுளை வீரும்புகின்றவன்
கிழக்கு முகமாக உட்கார்ந்து
கொண்டும், கீர்த்தியை வீரும்பு
கின்றவன் தெற்கு முகமாக உட்கார்ந்து
கொண்டும், சம்பத்தை வீரும்பு
கின்றவன் மேற்கு முகமாக உட்கார்ந்து
கொண்டும், சத்தியத்தை வீரும்பு
கின்றவன் வடக்கு முகமாக உட்கார்ந்து
கொண்டும் சாப்பீட வேண்டியது.
சாப்பீடும் போது அதீகமாகப்
பேசுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

காலில் நின்று உயிர் வாழ்கின்றது. இதன்பொருள் இந்தக் கவியக்த்தில் மூன்று பங்கு பாவமும் ஒரு பங்கு தருமமும் இருப்பதாகும்.

இன்று நாம் வாழ்வதற்குக் காரணம் சிறிதளவாதல் தரும் இருப்பதாலாகும். அத்தருமமும் தேயுளவிற்கு பிரச்சினைகள் மதம் மாற்றங்கள், பலதுரோகமான தீய சக்திகள் காட்டுத்தீ போலப் பரவும் போது தான் கிளிநொச்சியில் குருகுலம் தாாிக்கப்பட்டது.

1958 ல் கிளிநொச்சியில் குடியேற்றம் நிகழும் போதே மதமாற்றமும் நிகழ்ந்தது. இதனால் 24.02.64ல் அமரர் சைவப் பெரியார் கர்மயோகி திரு. வே. கதீரவேல் அப்புஜீ என்பவர் குருகுலம் தாாித்தார். இவர் அனாதை விடுதியிற் கல்வி பயின்றவர். அக்காலத்தில் திருநெல்வேலியில் உள்ள சைவ அனாதை விடுதியில் வயதுக் கட்டுப்பாட்டுடன் அனாதை மாணவர்கள் கல்வி பயின்றனர். வயது வந்துவிட்டால் அம்மாணவர்கள் நடுத்தெருவில் கதியின்றி நிற்க வேண்டியதே, இதற்குச் சவாலாக இக்குருகுலம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அனாதை மாணவர்கள் இங்கு கல்வி பயின்று தமது காலில் நிற்குமளவும் இக்குருகுலத்தில் இருக்கலாம். இக்குருகுலக் கதைகளும் அதன் பணியும் அளவிறந்தன எனினும் சுருக்கமாகச் சுட்ட விரும்புகின்றேன்.

தனிமனிதனாகக், குடும்பாக இருந்த காலம், அப்போது அப்பெரியார் அப்புஜீ, மகாத்மா காந்தியிடகளின் கருத்துக்களை அடியொற்றியும் சிறப்பாகச் சைவமும் தமிழையும் பேணி தியாகிகள் சமுதாயம் உருவாகாதா என்ற தாபத்துடன் இக்குருகுலம் ஆரம்பிக்கின்ற காலத்தில் நாமும் ஓர் அனாதையாக ஆசிரியையாக இக் குருகுலத்தில் இருந்தது மட்டுமல்ல அக்குருகுலத்தின் பணியிலும் தலையிட முடிந்தது.

பதினொரு மாணவருடன் இக்குருகுலம் ஆரம்பித்து பின் மகாவிருட்சமாக வளர்ந்து வந்தது இக்காலக் கட்டத்தில் இக் குருகுலம் ஆற்றிய சமூக சமயப் பணிகள் அளப்பரியனவாகும்.

பச்வை வீணாகக் கொல்பலன் அப்பசுவுக்கு எத்தனை ரோமங்கள் இருக்கிறதோ அத்தனை ஜென்மங்கள் பச்வாகப் பிறந்து பிறால் கொல்லப் படுவான். பச்வைக் காப் பாற்றிப் பேணுவதினால் கிடைக்கும் புண்ணீயத்தின் தன்மைக்கு ஆவ வேயில்லை.

யாரின் உதவிகளையும் இக்குருகுலம் எதிர்பாராத வகையில் விவசாயத்தை நம்பி நடத்தப்பட்ட குருகுலம் காலப்போக்கில் பல தொழில்களை விருத்தி செய்து மாணவர்க்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் அளித்தது. தனித்தனி எழுதக்கட்டுரை நீரும். இக் குருகுலத்தில், பெற்றோரால் கைவிடப்பட்ட இரண்டு வயது தொடக்கம் வயோதிப்பவரை அங்கவீனர், ஊமையார், பைத்தியங்கள் எனப்பலரும் மனக்குறையின்றி வாழ வழி செய்யப்பட்டு இருந்தது.

ஆலயம் முதன்மையானது. ஆலய நிர்வாகத்திற்காகவும், பூசை அருச்சனை விழாக்கள் முதலியவற்றிற்காகவும் சைவ போதக பயிற்சி மாணவர்களே பொறுப்பேற்றனர். சமூகப் பணியாகச் சிரமதான மூலம் பங்கெடுக்கப்பட்டது. வைத்தியசாலைகள் ஆலயங்கள் பொது இடங்கள். நொந்தவர்களின் மனைகள் இவ்வாறாகப் பணியாற்றப்பட்டது.

சைவசமயப் பணியில் முதன்மையாகப் பணியாற்றிய நால்வரின் பெயர்களும் சமூகப் பணியில் தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணித்த மகாத்மாகாந்திஜீ கஸ்தூரிபாய் இவ்வாறானோரின் பெயர்களுடன் இல்லங்கள் காணப்பட்டன.

சிறப்பாக இலங்கையின் இன மொழிக் கலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மலையக மக்களின் புகவிடமாக இருந்து அவர்களைப் பாராமரிக்கும் நிலையமாகக் காணப்பட்டது. இத்தகைய குருகுலம் தாபகரை 1987ல் குடும்பத்துடன் இழந்து. 1995ம் ஆண்டளவில் இடமும் பெயர்க்கப்பட்டது. இத்தகைய குருகுலத்தை மீண்டும் இயங்க வைப்பது சைவப் பெருமக்களின் கடமையாகும்.

திருநீலகண்ட நாயனார்

- சிவ சண்முகவடிவேல் -

அந்தணர்கள் வாழுகின்ற மிகப் பழமையான பதி தில்லை. அம்முதூரில் பெரியவர் ஒருவர் அவதரித்தார். தில்லையில் சிவகாம சுந்தரி அம்பாளை நோக்கிச் சபாபதியார் திருக்கூத்து இயற்றுவார். அது எல்லையில்லாத ஆனந்த நடனம். ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதது. அற்புதமானது. தனியானது. அப் பெரியவர் கூத்தப் பிரானுடைய குஞ்சித பாத்ததைக் கும்பிடுவார். குரைகழிலை வாழ்த்தி வழிபடும் நல்லொழுக்க நடையில் நின்றார்.

தொன்று தொட்டுச் செய்து வந்த மட்கலத் தொழிலைப் பேணினார். அதில் கிடைக்கும் வருவாயை அறநெறி வாழ்க்கைக்கு ஆக்குவார். சிவண்டியார்கள் மனம் மகிழி ஒடு கொடுத்து வந்தார். இளமை மீதார இன்பத் துறையில் எளியரானார்.

அவருடைய மனவியார் கற்பொழுக்கத்தில் சிறந்தவர். சிவபிரான் அமரருடைய வாழ்விற்காக ஆலத்தை அழுது செய்தார். ‘யாம் செய்த தவம் நஞ்சைக் கண்டத்தில் தடுத்தது என்னும் கருத்துடையவர் அம்மையார். அதனால் சிவ பெருமானுடை கண்டத்தைத் திருநீலகண்டம் என்று எண்ணுவார்.

ஒருநாள் கணவனார் பரத்தை இல்லம் ஏகி வந்தார். கணவனார் செய்கை அம்மையார் மனத்தை வருத்தியது. மனவியார் மனம் பொறாது கோபங் கொண்டார். மெய்யறுவதற்கு மறுத்து விட்டார்.

“எம்மைத் தீண்டுவீராகில் திருநீலகண்டம்” என்று ஆணை இட்டார். மனவியார் கருத்தறிந்து கணவனார் கட்டுரைப்பார். “எம்மை என்றதனால் மற்ற மாதரார் எவரையும் என் மனத்தினாலும் தீண்டேன்.” என்றார்,

கணவன் மனவி இருவரும் தமது இணைவிழைச்சின்மை பிறர் அறியாமல் வாழ்ந்து வந்தனர்.

ஆண்டுகள் பல கழிந்தது. இருவரது இளமை நீங்கியது. முதுமை வந்து முன்னின்றது. தளர்வு சார்ந்தது. உடல் சோர்ந்தாலும் சிவ அன்பில் சோராது ஒழுகினார்கள்.

சிவபெருமான் நாயனாருடைய உண்மையை உலகவர்க்கு உணர்த்தத் திருவளங் கொண்டார். அருட் சிவயோகியாராகத் திருவேடம் தாங்கி வந்தார்.

“நம்பி! இந்த ஒட்டை உன்னிடம் வைத்துக் கொள். வேண்டிய போது நான் வந்து பெற்றுக் கொள்வேன்”.

அருட்சிவயோகியார் விடை பெற்றுச் சென்றார். அம்பலம் மேவினார். தொண்டனார் தொழுது ஓட்டை வாங்கினார். பாதுகாப்பைப் பேணி ஓட்டைத் தனியான இடத்தில் மறைத்து வைத்தார்.

நாள் பல நகர்ந்தது. சிவபிரான் திருவோட்டை வைத்த இடத்திலிருந்து அகற்றி அருளினார். முன்பு போல அருட்சிவ யோகியாராக வேட்கோவர் மனையை நன்னினார். தானே எல்லாம் வைக்கவும் வாங்கவும் வல்ல தத்துவனார் திருவாய் மலர்வார்:

“வேட்கோவரே! முன்னாளில் நான் ஓர் ஒடு தந்தேன். அந்த ஒட்டினைத் தந்து நிற்பாய்.

வேட்கோவர் ஒட்டினை எடுத்து வர வீட்டினுள் புகுந்தார். பாதுகாப்பாக வைத்த பொருளைக் காணவில்லை. தேட்னார். திகைத்தார். திரும்பி வந்தார். கவலையோடு சொல்லுவார்.

“பெரியோய் பிழையினைப் பொறுக்க வேண்டும். மறைவாக வைத்த ஒடு மறைந்த மாயம் அறியேன். நான் புதிது தருவேன்”.

“பொன்னினால் நீ புனைந்து தந்தாலும் பொருட்படுத்தமாட்டேன். நான் தந்த மண்ணோடு தான் எனக்கு வேண்டும்.

“கரந்த ஒடு எப்படி கைக்கு வரும்

“நீ மறைத்து விட்டாய்

“என் உள்ளத்தில் களவில்லாமையைக் காட்ட என் செய்வேன்!

“உன் அன்பு மகனைப் பற்றிக் குளத்தில் மூழ்கிப் போ.

“ஜயனே எனக்குப் புதல்வன் இல்லை.

“உன் சிறந்த மனையாள் கையைப் பற்றிக் குளத்தில் மூழ்கு.....

“மனையாள் கைப்பற்றி மூழ்க மாட்டேன், அவரைத் தீண்டுவதில்லை என்று வாக்குறுதி வழங்கி விட்டேன். நானே பொங்கும் புனலில் மூழ்கிச் சத்தியம் செய்து தருவேன். வாருங்கள்.

வேட்கோவரைப் பார்த்து அருட்சிவயோகியார் விளம்புவார்:

“தந்த பொருளைத் திருப்பித் தருகின்றாய் இல்லை. நீ அதைக் களவாடுக் கொள்ளவில்லை என்கின்றாய். உண்மையை உறுதிப்படுத்த உன் மனைவி கையைப் பற்றி நீராட மறுக்கின்றாய். நான் தில்லைவாழ் அந்தனார் அமரும் திருத்தலைக்குச் செல்வேன். என் முறைப்பாட்டைத் தெரியப் படுத்துவேன். உன் பிழிவாதத்தை அங்கு அரங்கேற்று”.

அருட்சிவயோகியார் அவசரமாக அந்தனார் அவைக் களத்தை அடைந்தார். வேட்கோவார் பின்தொடர்ந்து செல்வார்.

சிவயோகியார் அந்தனார் முன்னிலையில் முறையிடுவார்:

“இந்த வேட்கோவனிடத்தில் முன்னாளில் நான் ஒரு ஓட்டினை ஒப்படைத்தேன். இது போழ்து அதனைக் கேட்டேன். திருப்பித் தருகின்றான் இல்லை. ஒடு காணாமற் போனதாகக் காரணம் கற்பிக்கின்றான். அது உண்மையானால் உன் மனைவி கைப்பற்றிப் புனலில் மூழ்கிப் போ என்றேன். அதற்கு மறுக்கின்றான்” என்றார்.

“சால்புடைய வேட்கோவரே! நடந்ததைச் சாற்றும்” என்று சபையில் இருந்த அந்தனார் சாற்றினார்.

“அழகிய ழுனால் அணிந்த அந்தனார்காள்! இது பெருஞ் செல்வும் என்று இவர் ஒடு தந்தது உண்மை. நான் பாதுகாப்பாகப் பேணி வைத்தேன். இப்போது வைத்த இடத்தில் காணவில்லை. ஒடு மறைந்த மாயம் நான் அறியேன்.

“வேட்கோவரே! இவர் தரும் ஓட்டினை இழந்து விட்டேன். தந்தவர் குளத்தில் மூழ்கச் சொல்லுகின்றார். உமது மனைவியோடு பொய்கையில் மூழ்குதல் வழக்கே ஆகும்” என்று அவைக்களத்து அந்தனார்கள் அறைந்தார்கள்.

வேட்கோவார் மனைவியாரை அழைத்து வந்தார். திருப்புலீச் சாத்திலுள்ள வாவியில் இறங்கி நீராடினார்.

அரசனா ஆண்டவனா யாரை வணங்குவது?

பெரியார் மனையகத்தும் தேவ குலத்தும் வணங்கார் குரவரையும் கண்டால் அணங்கொடு நேர்பெரியார் செல்லும் இடத்து.

அரசர் இருக்கும் அரண்மனைக்குள்ளும் கோவிலுக்குள்ளும் பெரியோரைக் கண்டால் வணங்கக் கூடாது. காரணம் அங்கே வணங்கத் தக்கவர்கள் அரசனும், ஆண்டவனுமே. அதேபோல் அத்தெய்வங்களைப் போன்ற மன்னர்கள் கடவுளோடு ஊர்வலமாக, வெளியே சென்றாலும்; தெய்வத்தையே வணங்குவார். மன்னாரை வணங்க மாட்டார்கள்.

நன்றி : ஆசாரக் கோவை

சிவயோகியார் மனைவியாருடைய கைப்பற்றி மூழ்க மொழிந்தார்.

வேட்கோவர் உலகவர் அறியத் தமக்கும் மனைவிக்கும் இடையில் நிகழ்ந்ததை எடுத்து இயம்பினார். தாம் திருநீலகண்டத்தின் மேல் இட்ட ஆணையை வெளிப்படுத்தினார்.

வாவியினின்றும் கரையேறும் திருநீல கண்டரும் மனைவியாரும் மூப்பு நீங்கப் பெற்றார்கள். விரும்பும் இளமை பெற்றார்கள். தேவர் களும் முனிவர்களும் பொழியும் தெய்வப்பழமழையில் மூழ்குவார் போன்றார்கள்.

முன்னின்ற வேதமுதல்வரைக் காணவில்லை. விண்ணனில் இடபத்தின் மேலாக உழையும்மையாருடன் சிவபெருமானைக் கண்டார்கள். கைதொழுதார்கள்.

“வெற்றி கொண்ட ஜம்புலன்களால் மிக்கவர்களே! உங்கள் இளமை என்றும் நிலைக்கும். எம்மோடு என் றும் இருப்பீர்கள்”. இறைவர் எழுந்தருளினார்.

விறலுடைத் தொண்டனாரும் மனைவியாரும் சிவலோகம் எய்தப் பெற்றார்கள். திறலுடைச் செய்கை தன்னால் பெறலரும் இளமை பெற்றார்கள். போன்பம் உற்றார்கள்.

கண்ட இடத்தே புசாதவன் கழுதை

- முருக வெ. பரமநாதன் -

தமிழிலே நிறையப் பழமொழிகள் வழக்கில் உண்டு. நாட்டார் வழக்கியல், காவியம், பிரபந்தம், பக்திப் பனுவல்கள் எல்லாவற்றிலுமே இப்பழமொழிகள் பயின்று வரக்காணலாம்; சிலமரபுச் சொற் றொடராகவும், உவமைச் சொற் றொடராகவும் வழக்காறு பெற்றுள்ளன. வாழ்வின் அனுபவங்கள், அநூழுதிகள், எதிர்பாரா நிகழ்வுகள், படிப்பனைகள், துன்ப இனப் நிகழ்வுகள், அறிவு வாசனை, புத்திழர்வும் போன்ற பல கட்டங்கள் உருவாக்கிய இவை வாழ்வுக்கு மிகவும் வளம் தருவன. வன்மையும், உரமும், உறுதியும் பயப்பன. உலகியல், சமயம், வரலாறு, ஆட்சி, சுகாதாரம், முறைமை போன்ற பன்முகப்படுத்தப்பட்ட, பஸ்நோக்குள் இம்முதுமொழிகள் நல்ல படிப்பனைப்பயன் அளிப்பன, அளித்தன இதுவும் ஒரு இலக்கியமே. முது மொழிக்காஞ்சி பழமொழி நானூறு போன்ற இலக்கிய பாரம்பரியம் கால்கோளானது இந்நியதியிற்றான் தேசம், மொழி, இனம், சமயமும் கடந்த பல பொது இயல்புகள் இதற்கு உண்டு. இவை வாய் மொழியாகவும், வரிவடிவிலும் வழங்குகின்றன. இம்மரபியலிலே நாம் சின்னங் சிறிக்களாக இருந்தபோது கேட்ட செவி வழி அறிவுறுத்தல்கள் எம் நெஞ்சிலே உறைப்பாய்ப் படிந்தும் உள்ளன. நாம் முதிர்ந்த விடத்தும் முதிரா மொழி இவை. வளர்ந்து பெருந்தகை கல்வியைத் தொடர்ந்து கேள்வி பற்றியும் பத்துப் பாடல்கள் பாடியுள்ளார். இவ்வரிசையிலே வந்த ஒரு இலட்சிய பூர்வமான தொடர்தான்.

“திருநீற்றைக் கண்ட இடத்தேபூசாதவன் கழுதை” என்னும் தொடர் இன்று அது அலட்சியப்படுத்தப்படுவது போற்றுகிறது; விஞ்ஞானிகளாம், விஞ்ஞானம் தெரிந்தவர்களாம், எதையும் அக்கண்ணோட்டத்திற் பார்க்கிறார்களாம். நாம் ஏன் விழுதி பூச வேண்டும்? யாரோ பன்னாற்றாண்டுகட்கு முன் கூறிய உண்மைகளை அப்படியே ஆமோதிக்கிறோம். நாம் பட்டறிவு, உற்றறிவு கொண்போமா? சமயமும் ஒரு விஞ்ஞானமேதான் என்கிறார்கள் இந்நெறியில் ஏனிப்படிப் பெற்றோர் எமக்குக் கூறனார்.

இறை சிந்தனை, எம்மோடு செறிந்து சிவசிந்தனையாகி செம்பொருள் காணும் அறிவையும், ஆரோக்கியமான சமய வாழ்வையும் மேற்கொள்ளப் பல்லாற்றானும் வழிபடுத்தினார். அவற்றுள் ஒன்றே திருநீற்றைக் குறிக்கும். இதை அம்மையார் நீறில்லா நெற்றிபாழ்” என்றார். குங்குமங்கு சுமக்கும் கழுதையாகவும், கர்ப்பூர வாசனை அறியாக் கழுதைதயாகவும், உடம்பென்னும் பொதிகமக்கும் கழுதையாகவும், நாம் ஐயறிவு ஆண்மாவாக வாழுக் கூடா தென்பதற்காகவே வீழுதி - திருநீறு அணிதல் நாவளர் ஊட்டிய பாதையில் நம்மை ஆற்றுப்படுத்தினார். நம் பெற்றோர் பூசும்போது சிவ சிவ என்ற மந்திரம் நம் நாவிலே உருவேறுகிறது. உருவேறாத திருவேறுமன்றோ. சிவனோடு தாம் வழிபடும் குல தெய்வம் பெயர்களின் திருநாமங்களை உச்சிக்கும் பழக்கம் வழக்கமாய் விடுகிறது. விநாயகர், முருகன், அம்பாள், விஷ்ணு நாமங்கள் எம்மோடு ஒன்றிப் போகின்றன. காலை, மாலை, இரவு, உணவின் முன், பின், நித்திரைக்குப் போகையில் விழித்தெழுந்தால், வெளியிடம் போய்வந்து கை கால் முகம் கழுவிய பின் எனப் பல சந்தர்ப்பங்களை அமைத்து எம்மை நீறுபூசப் பண்ணினர். சிந்தாமற்பூசல், சிந்தினால் மிதியாதிருத்தல், தூய்மை செய்தல் போன்ற பழக்க வழக்கங்களும் எம் குருதியிற் பாய்ச்சினார். திருநீறு பூசாதமுகம் மூத்தவர் குடுகொண்டமுகம் என்றார்கள். எனவே எல்லாச் சைவப் பெருங்குடி மக்களின் வீடுகள் தோறும் முதன்மை இடம் வகிக்கும் திருநீற்றுக் குட்டான் நிச்சயமாகக் கட்டித்தூங்கும். தேங்காய் உட்சிரட்டையமைப்பை நன்கு கோதி குடுக்கையாக்கி அதிலுந் திருநீறு போட்டுத் தொங்க விடுவர். சம்புடம், திருநீற்றுமடல், என்பன அக்காலத்துத் திருநீற்றுப் பாத்திரங்கள் ஆம், மடியிலே விழுதிப்பை வைத்திருப்பர் ஞானிகள், துறவிகள், சித்தர்கள் பத்தராக்களாக இதை அணிந்தாற் சிங்காரமான வாழ்வு சித்திக்கும் என முரசறைந்தவர் திருமூலர்.

நால்வர் பாடிய பதிகங்களிலும் திருநீற்றின் மகிழை, மெய்மை பேசப்பட்டுள்ளது. பழைய காலத்திலே வைக்கோல் உண்ட பகவின் சாணியில் இருந்து திருநீறு தயார் செய்வர். நெல்வயல் உள்ள கிராமங்களிலே கமக்காரர் சூடு மிதிக்கும் போது நடையன்களின் (மாடு) சாணியைச் சேர்த்து சப்பட்டை (பதர்) உடன் குழைத்து, காயவைத்து, வறாட்டியாக்கி, காயவிட்டு, அவ்வெருமுட்டைகளை உடியிலே, சப்பட்டையிலே புதைத்து, எரித்து நீரியின் பாதுகாப்பாய் எடுத்துப் புனிதமாய்ப் புதுப் பாத்திரங்களிற் பேணுவர். துளசி, திருநீற்றுப் பச்சை போன்ற வற்றையும் போடுவர். விழுதி கமகம என வாசனை வீசும். ஆலயங்கள், அயலவர், வேண்டியவர்கள், கேட்பவர்கள் யாவர்க்கும் அன்போடு கொடுப்பதும் சிவகைங்கரியமாகக் கொள்ளப்பட்டது. நோய் வந்தால் பூசாரியார், ஐயர் திருநீறிட நோய் மாறியதும் சகசமாகும். பாண்டியன் கூன் நிமிர்ந்து வெப்புநோய் நீங்கியது, அப்பரை சைவத்துக்கு மீளச் செய்தது விழுதியே. திருமாலே விழுதியனிந்தாக ஆழ்வார் பாடியுள்ளார்.

“கரிய மேனிமிசை வெளிய

நீறுசிறிதே யிடும்

பெரிய கோலத்த பங்கண்

விண்ணோர் பெருமான்றன்னை

உரிய சொல்லா விசைமாலைகள்

எத்தி யுள்ளப் பெற்றேற்கு

அரிய துண்போ எனக்கின்று

தொட்டுமினி யென்றுமே”.

திருநாலாயிரம் 3056

ஒரு இரட்சையாகப் பேணப்படும் விழுதி பற்றிய திருத்தினம் வேறு மதத்தினராலும் கொண்டாடப் படுகிறது. உள்ளம் எப்போதும் நீறு போல் அமைய வேண்டுமென்பதற்காகவே, உள்ளங்கையிற் திருநீறு பெறுகின்றோம். வாழ்வின் முடிவில் இவ்வுடம்பு நீராய் விடுவதை உணர்த்தும் பொருண்மை நீற்றில் உண்டு. இப்புனித நீற்றை நெற்றியிற் பரவுப் பூசலாம். இது உத்தாளனம். மூன்று குறியமையப் பூசவது திரிபுண்டாம். தீட்சை கேட்டவர்களுக்குரியது. ஞானிகள், துறவிகள் பரவிப்பூசதல் முறைமை திருநீறு சிவசின்னங்களில் ஒன்று. சைவவினா விடையில் விழுதி இயல் இதுபற்றிப் பேசும்; களித்தற்குரியது.

வெட்கம், ரச்சை இன்றிப் பூச வேண்டும். எம்மை இறைநினைப் போடிருக்க நெறிப்படுத்துவதே திருநீறு பூசல். இதைத் திருவாசகம் நன்கு எடுத்துரைக்கக் காணலாம்.

பேசிற்றான் ஈசனே யெந்தா யெந்தை

பெருமானே யென்றென்றே பேசிப் பேசிப் பூசிற்றாம் திருநீறே நிறையப் பூசி

போற்றியெம் பெருமானே யென்று மின்றா நேசத்தாற் பிறப் பிறப்பைக் கடந்தார் தம்மை

ஆண்டானே அவா வெள்ளக் கள்வனேனை மாசற்ற மணிக்குன்றே எந்தாய் அந்தோ என்னைந் ஆட்கொண்ட வண்ணந்தானே”.

குட்டறுத்தல் 4

பேசப் பட்டேன் நின்னடி

யாரில் திருநீறே

பூசப் பட்டேன் பூதல

ராலுன அடியாளென்

நேசப் பட்டேன் இனிப்படு

கின்ற தமையாதாஸ்

ஆசைப் பட்டேன் ஆட்பட்

டேன் உன் னடியனே

ஆனந்தபரவசம் 2

முழுமுதற் பொருளாம் சிவபெருமானின் திருக்கோலமே திருநீறு பூசிய மேனியனாகவே பேசப்படும். நீறனி பவள்குன்றமே, பவளமால் வரையிற் பனிபடந்தனையதோர் பட்டொளித் திருநீறும், பவளமால் வரையின் நிலவெறிப்பதுபோற் பரந்த நீற்றமுகு பச்சடம்பில், நீறுபடும் பொன்மேனி நின்மலனே, பூசவதும் வெண்ணீறு என்பன போன்ற வரிகள் ஆயிரமாயிர முன்டு, திருமுறைகளில். சுண்ண வெண்ணீறனிவித்து என வாசகம் பேசும் வாச்சியம் என்ன? மூவர் தமிழில் திருநீற்றுப் பதிகம் சிறப்பானது. இன்று இவற்றை ஓரம் கட்டி விட்டு, கூட்டுப் பிரார்த்தனை. பஜனையாகி. பஜன் என்றாகி ஏதேதோபசப்புகின்றனர் இசையோடு தாளத்தோடு, பண்ணோடு பாடுவதும், பாராயணம் பண்ணுவதும், கேட்பதும், பேசுவதும் பேறுளிக்கும். சம்பந்தர் நாவிற் திருநீறு பேசும் வண்ணம்:

“மந்திரமாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சந்தரமாவது நீறு துதிக்கப்படுவது நீறு
தந்திரமாவதுநீறு சமயத்திலுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாய்மை பங்கன் நிருவாலவாயான்றிரு நீறே”.

திருவாலவாய்த் திருநீற்றுப்பதிகம் சந்தர் நம்பி அருளிய திருத்தொண்டத் தொகை பத்தாம் பாடவில் முப்போதுந் திருமேனி தீண்டுவார்க் கடியேன் - மழு நீறு பூசிய முனிவர்க்கு மடியேன் எனத் திருநீற்றருமையை இடத்துப் பேசியுள்ளார். அந்தணப் பெருமக்கள் திருநீறு அணிவதற்கு ஒரு பூஜை நெறி வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இதைவிடுத்து கோயிலினுள் நுழைந்ததும் அவசர அவசரமாய் நீறனிவதைச் சேவார்த்திகள் கவனிக்கக் கூடியதாயும் இருக்கிறது. விழுதி போட்டால் நோம் அகலும் என்ற நம்பிக்கை சைவ சமயிகளை விட்டு இன்னும் போகவில்லை. அப்பர் பெருமான் திருநீற்று மகத்துவத்தைத் தேவாரங்களிற் தீட்டியுள்ளார் ஒன்று இது.

“திருக்கோயில் இல்லாத திருவிலூரும் திருவெண்ணீறு அணியாத திருவிலூரும் பருக் கோடிப் பத்திமையால் பாடாலூரும் பாங்கினொடு பலதனிகளில் ஸாலூரும் விருப்போடு வெண்சங்கம் ஊதாலூரும் விதானமும் வெண்கொடியும் இல்லாலூரும் அருப்போடு மலர்பறித்திட்டு உண்ணாலூரும் அவையெல்லாம் ஊரல்ல அடவிகாடே”.

அப்பர் தாண்டகம்

அருநோய் கெட வெண்ணீறனியாதார் இறப்பதற்கே ஆளாகிப் பிறக்கின்றாரே என நாவினிகப் பாடிய நாவேந்தரின் தோற்றத்தைப் பேசி பூர்த்தி செய்வாம்.

“தூய வெண்ணீறு துதைந்த பொன் மேனியும் தாழ் வடமும் நாயகன் சேவடி தைவருஞ் சிந்தையும் நெந்துருகிப் பாய்வது போல் அன்புந்பொழி கண்ணும் பதிகஞ்செஞ் சொல் மேய செவ்வாயும் உடையார் புகுந்தனர் வீதியுள்ளே”.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம் 140

பாத்திகத்தி

பொன்முதலிய பஞ்சலோகங்களினாற் செய்யப்பட்ட பாத்திரங்களும், சருக்கு சுருவம் முதலா எவகளும் ஜலத்தினால் அஸ்திரமந்திரங்சொல்லி அலம்பினாற் சுந்தி. அச்சியற்றால் கோமயத்தாலும் புற்றமண்ணாலும் ஜலத்தாலும் சுத்திசெய்க. தாமிரத்தில் அச்சியுண்ணடானால் புளிநீராற் சுத்தியாம். பொன்மஞ்சர் பொடியாற் சுத்தி, வெண்கலபாத்திர முதலானவை வெண்ணீற்றாலும் சலத்தாலும் சுத்தி அவைகளைக் காக்கை முதலியவை தீண்டினால் நெய்பூசி அக்கினியிற் காய்ச்சினால் சுத்தி.

தருப்பை முதலானவை தயிர் சேர்ந்த ஜலத்தால் சுத்தி புலித்தோல் முதலியவை கோசலத்தாலும் ஜலம்தாலும் சுத்தி, பட்டுவெல்திரம் ஜலத்துடன் கூடிய புனலம் பழத்தாற்சுத்தி, தேனை ஆடையால் வடிப் பதனாற் சுத்தி உப்பைத் தண்ணீரினாற் கழுவிக் காய்ச்சினால் சுத்தி.

திருமஞ்சனமும் என்னை முதலானவையும் கர்ப்பூரம் முதலான சுகந்த திரவியங்களும் அருக்கிய புரோக்ஷனத்தாற் சுத்தி.

பஞ்சகவ்வியம், திருநீறு, சுத்ததலத்துப் புற்றுமண திருமஞ்சனம் இவைகளால் சாமானியலிங்கசுத்தியாம், பிராயத்சித்தத்தில், வில்வபத்திர சாற்றினால் சிவலிங்கசுத்திற்கு அபிஷேகம் செய்வது விஷேச சுத்தியாம்.

அன்னம் முதலிய நிவேத்தியப் பொருள்கள் அருக்கிய சலத்தினால் புரோசிப்பதனால் சுத்தியாம். பரமேசரன் ஆன்மாக்களிடத்தில் வியாபித்திருக்கும் புறமையை உள்ளபடி அறிதல் உயிர்ச்சுத்தியாம்

முப்பத்தாறு தத்துவங்களிலும் சிவபெருமான் வியாபித்திருக்கும் முறையை உள்ளவாறு அறிதல் தத்துவ சுத்தியாம்.

- சிவபூசை விளக்கம் -

திருவாசகச் சிந்தனை :

செத்திலாப்பத்து

- பண்டிதர் சி. அப்புத்துரை -

திருப்பெருந்துறையிற் குருந்தமா நீழலில்
கிடைத்த தரிசனம் பிரிவுற்றின், ஆற்றாமையால்
எய்திய துன்பம், வெறுப்புக் காரணமாகதான்
இன்னமும் சாகாது இருக்கின்றேனே என்று
துன்புற்று. “திருவடிகளைப் பிரிந்தும் கையனேன்
இன்னும் செத்திலேன்” என்கிறார்கள். கயவனாகி
யான் இன்னமும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றேன்,
என்று தன்னிலை குறித்து இரங்குதல்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்
என்னும் பாவின வகையானமைந்த பத்துத்
திருப்பாடல்களைக் கொண்டது இப்பதிகம்.
சிவானந்தம் அளவறுக் கொண்டமை என்பது
இப்பதிகம் பற்றிய திருவாசகத் திருவளக்கிடை தரும்
கருத்து. அதாவது சிவானந்தப் பெருக்கம் என்று
கருதலாம். இதுவுந் தில்லையில் அருளியது என்பா.

திருப்பாடல்களும் பொழிப்பும் :

1. பொய்யனேன் அகம்நெகப் புகுந்தமு தாறும்
புதும ஸர்க்கழ விணையாடி பிரிந்துங்
கையனேன் இன்னும் செத்திலேன் அந்தோ
விழித்திருந் துள்ளக் கருத்தினை இழந்தேன்
ஜயனே அரசே அருட்பெருங் கடலே
அத்த னேயயன் மாற்கறி யொண்ணாக
செய்யமே னியனே செய்வகை அறியேன்
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே.

தலைவனே, அரசே, கருணைக் கடலே, அப்பனே,
பிரமனும் விஷ்ணுவும் தேடிக் கண்டுகொள்ளாத
சிவந்த மேனியை உடையவனே, திருப்
பெருந்துறையில் விருப்பமுற்றுறைபவனே,
பொய்ம்மையை உடையவனாகிய என் உள்ளம்
நெகியும்படியாக அதன்கண் நுழைந்து அமுதத்தைச்
காக்கின்ற அன்றலர்ந்த தாமரை மலர் போன்ற
வீரக்கழலனிந்த துணையாகிய அடிகளைப் பிரிந்தும்
வஞ்சனை உடையவளாகிய யான் இன்னும் சாகாமல்
இருக்கின்றேனே! ஜேயோ! விழித்திருந்தும் நினைவை

இழந்து விட்டேன். இனிச் செய்குவதறியேன்.
என்றவாறு.

2. புற்று மாய்மா மாய்ப்புனல் காலே
உண்டு யாய்அண்ட வாணரும் பிறரும்
வற்றி யாரும்நின் மலராடி காணா
மன்ன என்னையோர் வார்த்தையுட் படுத்துப்
பற்றி னாய்ப்பதை யேன்மனம் மிகஉருகேன்
பரிகி யேன்பரி யாவுடல் தன்னைச்
செற்றி லேன்னின்னுந் திரிதரு கின்றேன்
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே.

திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருந் தருஞுகின்ற
சிவபெருமானே, விண்ணஞ்சோரும் மற்றையோரும் தவம்
செய்யும் நிலையில் தம்மிடமாகவுந் தமக்கு மேலாகவும்
கறையான் புற்று வளர்ப்பெற்றுப் புற்றாகியும், அதனை
இடமாகக் கொண்டு மரம் வளர்ந்து மரமாகியும், நீரும்
காற்றும் உணவானமை காரணமாக உடல் மெலிந்து
உலாந்தும் உனது திருவடிவைக் காணப்பெறாது நிற்கும்
இயல்பினையாகிய அரசே, என்னை ஒரு வார்த்தையில்
அகப்படுத்தி ஆட்கொண்டாப்; அதை நினைந்து மனம்
மிக உருகேன்; உன்னிடம் அன்புடையவனாக
மாட்டேன். அன்பு செய்யாத உடம்பை இன்னும்
அழிக்கவும் இல்லை; இன்னமும் இந்த உலகில்
அலைந்து கொண்டிருக்கின்றேன் என்றவாறு,

3. புலைய னேணனயும் பொருளௌன நினைந்துள்
அருள்ப ரிந்தனை புரிதலுங் களித்துத்
தலையி னாஸ்நடந் தேன்விடைப் பாகர
சங்க ராளண்ணில் வானவர்க் கெல்லாம்
நிலைய னே அலை நீர்விட முன்ன
நித்த னேயடை யார்புர மெரித்த
சிலைய னேயெனைச் செத்திடப் பணியாய்
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே.

இடபவாகனத்தை உடையவனே, சங்கரனே,
எண்ணில்லாத தேவர்களுக்கு ஆதாரமானவனே,

அலையை உடைய கடலின்கண் வந்த நஞ்சை உண்டும் என்றும் நித்திய மானவனே, உன்னை வந்தடையா தவர்களது முப்புரங்களுக்கும் எரியுட்டிய வில்லையுடையவனே திருப்பெருந்துறையில் அமர்ந் தருஞும் சிவனே, இழிந்தவனாகிய என்னையும் ஒரு பொருளாக மதித்து உன்திருவருளை அளித்தாய். அவ்வண்ணம் நீ கருணை காட்டலும் செருக்குற்றயான் தலையாலே நடந்தேன். விரைவாக என் உயிரை என்னிடம் நின்றும் நீங்கும்படி செய்வாயாக என்றவாறு.

4. அன்ப ராகிமற் றருந்தவம் முயல்வார்

அவனும் மாலுமற் றழவுறு மெழுகாம்
என்ப ராய்நினை வார்ஸ ணைப்பலர்

நிற்க இங்கெணை ஏற்றினுக் காண்டாய்
வன்ப ராய்முரு டொக்குபென் சிந்தை

மரக்கண் என்செவி இரும்பினும் வலிது
தென்ப ராய்த்துறை யாய்சிவ லோகா
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

அழகிய திருப்பராய்ந்துறை என்னும் பதியை இடமாகவள் சிவலோகா, திருப்பெருந்துறையில் அமர்ந்தருஞும் சிவபெருமானே, என் மனம், வலிய பராய் பாத்தின் கணுப் போன்றது. கண் மரத்தாலானது. செவி இரும்பினும் வலியது. பிரமாவும் விழ்ணுவும் உன்னிடம் அன்புடையராகிச் செய்தற்கரிய தவங்களைச் செய்கின்றனர். நெருப்புத் தழில் பட்ட மெழுகுபோல் உள்ளம் உருகுகின்ற வராய் என்ப வடிவினராகி எந்தநேரமும் உன்னை நினைப்பவர்களாய்ப் பலர் இங்கு உளர். அவரெல்லாம் நிற்க இங்கு அடியனாகிய என்னை எதற்காக ஆண்டு கொண்டாய் என்றவாறு.

5. ஆட்டுத் தேவர்தம் விதியொழித் தன்பால்

ஐய ணேயென்றுன் அருள்வழி யிருப்பேன்
நாட்டுத் தேவரும் நாட்டரும் பொருளே
நாத ணேயுணைப் பிரிவுறா வருளைக்
காட்டித் தேவரின் கழலினை காட்டிக்
காய மாயத்தைக் கழித்தருள் செய்யாய்
சேட்டைத் தேவர்தந் தேவர்பி ரானே
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

செயற்பாடுகளுக்குக் காரணர்களாகிய தலைமைப் பாடுடையோர்க்குத் தலைவரே திருப்பெருந்தறையில் அமர்ந்தருஞும் சிவபெருமானே, தலைவனே, நாட்டினி

தமாகவள், தேவர்களுக்கு ஓப்பானவர்களும் தேடிக் கண்டுகொள்ள முடியாத பரம்பொருளே, என் வினைக்கேற்ப என்னை ஆட்டுகின்ற தேவர்களது கட்டளையினீங்கி அன்பினால் அடியேன் உன் திருவருள் வழிநிற்பேன். உன்னைவிட்டு நீங்காத திருவருளை எனக்குத் தந்து தன் திருவடிகளை எனக்குத் தந்து உடம்பாகிய பொய்யினைப் போக்கித் திருவருள் புரிவாயாக, என்றவாறு.

6. அறுக்கி லேண்டுடல் துணிபாத் தீப்புக்

கார்கி லேண்திரு வருள்வகை யறியேன்
பொறுக்கி லேண்டுடல் போக்கிடங் கணேன்
போற்றி போற்றியேன் போர்விடைப் பாகா
இறக்கி லேணுனைப் பிரிந்தினி திருக்க
என்செய் கேளிது செய்கவென் றருளாய்
சிறைக்க ஜேபுனல் நிலவிய வயல்குழ்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

வரம்பின் மேல் மட்டம் வரை நீர் நிறைந்துள்ள வயல்களாற் குழப்பெற்ற திருப்பெருந்துறையில் இருந்தருஞும் சிவபெருமானே, வணக்கம் வணக்கம் என்போர் முன்னே வெளிப்பட்டு வரும் காளை வாகனத்தை உடையவனே, உன் திருவருளைப் பெறும் வகை தெரியவில்லை. இந்த உடம்பினொடு கூடி வாழ்தலையும் பொறுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. அடைக்கலமாகப் போகக்கூடிய இடமும் தெரியவில்லை. இறப்பும் இல்லாது உணைப் பிரிந்திருக்கின்றேன், என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை. இயல்பாகப் போகாத உயிரைப் போக்க என் உடலைத் துண்டாடவும் முடியவில்லை. தீயிற் புகுந்து இறக்கவும் வலியில்லா திருக்கின்றேன். உணைப் பிரிந்தபின்னும் மகிழ்ச்சியாக இங்கிருக்க என் செய்வேன். இதனைச் செய் என்று அருள்வாயாக என்றவாறு.

7. மாய ணேமறி கடல்விடம் உண்ட

வான வாமணி கண்டத்தெம் அழுதே
நாயி ணேனுனை நினையவும் மாட்டேன்
நமச்சி வாயவென் றுண்ணடி பணியாப்
பேய னாகிலும் பெருநெறி காட்டாய்
பிறைகு வாஞ்சடைப் பிஞ்ஞுக ணேயோ
சேய னாகிநின் றலறுவ தழகோ
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

திருப்பெருந்துறையை உறைவிடமாகக் கொண்டருளும் சிவபெருமானே, உன் திருக்குறிப்பினை எம்போல் வார்க்கு விளக்கம் செய்யும் மாயம் வல்லானே, மடங்கி விழுதின்ற அஸைகளையுடைய கடலிற் தோன்றிய விஷத்தை உண்ட மேலானவனே, அது கழுத்தின்கண் நீல மணிபோன்று அழகு ஒளிர நிற்பவனே, எமக்கு அமுதம் போன்றவனே, மூன்றாம் பிறையைப் பொருந்திய சடைக்கண் தலையலங்காரம் பொருந்தியளவனே, நாய் போன்றவனாகிய யான் உன்னை நினையவும் மாட்டேன். நமச்சிவாய என்று திருவைந்தெழுத்தை ஒதி உன் திருவடியை வணக்கம் செய்யாத பேயன். உன்னை விடுத்து யான் தூரா நின்று அலறுவது உனக்கு அழகாகுமா! உன்னை அணுகுவதற்குரிய வழி எதுவென்றாவது அறிய வைப்பாயா என்றவாறு.

8. போது சேரயன் பொருகடற் கிடந்தோன்
புந்த ராதிகள் நிற்கமற் றென்னைக்
கோது மாட்டிநின் குரைகழல் காட்டிக்
குரிக்கொன் கென்றுநின் தொண்டிற் சுட்டாய்
யாது செய்வதென் றிருந்தனன் மருந்தே
அடிய னேணிடர்ப் படுவது மினிதோ
சீத வார்புனல் நிலவிய வயல்குழ்
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே.

குளிர்ச்சி பொருந்திய நீர் நிலவுகின்ற வயலாற் குழப்பட்ட திருப்பெருந்துறையில் அமர்ந்தருளுகின்ற சிவபெருமானே, உன்னைப் பிரிந்து செய்வதற்றியாது அல்லவுறுகின்றேன். பிறவிப் பிணியை நீக்க வல்ல மருந்தானவனே, தாமரை மலரை இடமாகக் கொண்ட பிரமன், அலை மோதுங் கடலைத் துயிலிடமாகக் கொண்ட திருமால், இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் முதலியோர் நிற்க என்னை ஆட்கொள்ள வேண்டி என் குற்றங்களை நீக்கி வீரக்கழல் ஒலிக்கின்ற உன் திருவடிகளைக் காட்டி உன் அடியார் சூடத்துள் ஒருவனாக என்னையும் சேர்த்துக் கொள்வாயாக. உன் அடியவனாகிய யான் இங்கு துன்பத் திற்குள்ளாவது உனக்கு மகிழ்ச்சி தருவதாக அமையுமா என்றவாறு.

9. ஞாலம் இந்திரன் நான்முகன் வானவர் நிற்க மற்றெனை நயந்தினி தாண்டாய் கால னாருயிர் கொண்டபூங் கழலாய் கங்கை யாயங்கி துங்கிய கையாய் மாலும் ஓலமிட் டலறும் மலர்க்கே மரக்க னேணையும் வந்திடப் பணியாய் சேலும் நீலமும் நிலவிய வயல்குழ் திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே.

சேல் மீன்களும் குவளை மலர்களும் நிரம்பிய வயல் குழந்த திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே, கூற்றுவனது உயிரைக் கவர்ந்த வீரக்கழலனிந்த அழகிய திருவடியை உடையவனே, கடாபாரத்திசைக் கங்கையை ஏற்றுக் கொண்டவனே, தீயை அணைத்த திருக்காரத்தை உடையவனே, இந்திரன், பிரமன், தேவர்கள் முதலாயினோர் நின் அருளை வேண்டி ஏங்கி நிற்க, என்னை விரும்பி ஆண்டுகொண்டவனே, உன் மலர்போன்ற திருவடிகளைக் காணாது ஓலமிடுகின்றாரே திருமால், அம்மலரை அடையுமாறு மரம்போன்ற கண்ணை உடையவனாகிய என்னையும் பணிப்பாயாக என்றவாறு.

10. அனித்து வந்தெனக் காவுவென் றருளி அச்சந் தீர்த்தநின் அருட்பெருங் கடலில் தினைத்துந் தேக்கியும் பருகியும் உருகேன் திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே வளைக்கை யானோடு மலரவன் அறியா வான வாமலை மாதொரு பாகா களிப்பெல வாமிகக் கலங்கிடு கின்றேன் கயிலை மாமலை மேவிய தடலே.

திருப்பெருந்துறையை உறைவிடமாகக் கொண்ட சிவபெருமானே, சங்கேந்திய கையையுடைய திருமால், மலரிடத்தமர்ந்த பிரமன் என்போராற் காணப்படாத பெருந்தலைவனே மலைமாதாகிய உமையைப் பாகத்துடையவனே, திருக்கைவையில் எழுந்தருளியுள்ள அருட்கடலே என்மீது இரங்கி வந்து எனக்குப் பொருத்தமானது என்று அருளிப் பயத்தினைப் போக்கி உன்னுடைய அருட்கடலிலே மூழ்கச் செய்தும், சிந்தையெல்லாம் அருட் பிரவாதத்தினை நிறைவித்தும் பருகச் செய்தும் நிறைவு கண்ட உன் பிரிவை நினைந்து உருக்கமடையாது நிற்கின்றேன். உன் அணைவினாற் கிடைத்த களிப்பெலாம் இன்று கலங்கிப் போயுள்ளேன் என்றவாறு.

சைவசமய அறிவுப் போட்டி

போட்டி இல. 3

முடிவுத் திகதி 31.01.2000

1. சப்தகோடி மந்திரங்கள் எனப்படுவது யாது?
2. தேவாரத்தை வேறு எப்பெயர் கொண்டு அழைக்கலாம்?
3. ஈழத்துச் சிவாலயத்தின் மேல் தேவாரம் பாடிய நாயன்மார்கள் யாவர்?
4. அமுதமுது அடியடைந்த நாயனார் யார்?
5. ஒதுவார் மூர்த்தி என்பவர் யார்?
6. திருமுறைகளை வகுத்தவர் யார்? வகுப்பித்தவர் யார்?
7. திருத்தொண்டர் தொகை அடங்கிய திருமுறை யாது,
8. திருநாவுக்கரசருக்குப் பொதிச் சோறு கொடுத்த இடம் எது,
9. சுந்தரர் எத்தனையாம் வயதில் முக்கியடைந்தார்?
10. “திருவைந்தெழுத்து” எனப்படுவது யாது?

போட்டியிற் பங்கு கொள்வோர் கவனத்திற்கு:

1. எவரும் பங்கு கொள்ளலாம்.
2. சைவநீதி இதழில் வெளியாகியுள்ள கூப்புஞ்சன் விடைகள் எழுதியனுப்பப்பட வேண்டும்.
3. ஒருவர் ஒரு விடைத்தாள் மட்டுமே அனுப்பலாம்.
4. நிறைவு செய்யப்பட்ட விடைத்தாள்கள், 1999.12.30 ஆந் திகதிக்கு முன்பாகக் கிடைக்கக் கூடியதாக அனுப்பி வைக்க வேண்டும்.
விடைகள் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி : MR. K. SWAMINATHAN
227/19, Mahavidyalaya Mawatha,
Colombo - 13.
5. வெற்றி பெறும் மூவர் பரிசில் பெறுவர்.
6. போட்டி அமைப்பாளர் குழு முடிபே இறுதியானது.
முதற்பரிசு ரூபா 100
இரண்டாம் பரிசு ரூபா 50
மூன்றாம் பரிசு சைவநீதி ஒன்று

ஆசிரியர்

2
சிவமயம்

சைவஞ்சீ

சமய அறிவுப் போட்டி இல. 3

பெயர் :

முகவரி :

.....

கையெய்ப்பம்

விடைகள் - போட்டி இல I

1. விளக்கமுகு	- திருமறைக்காடு	தேரமுகு - திருவாழூர்
2. ஆனந்த தாண்டவம்	- தில்லை	அசபா தாண்டவம் - திருவாழூர்
3. ஞானசுந்தரதாண்டவம்	- மதுரை	ஊர்த்துவ தாண்டவம் - அவிநாசி
4. பிரம தாண்டவம்	- திருமுருகன் பாண்டி	
5. சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம்		
6. திருஞான சம்பந்தர்	- வைகாசிமூலம்	திருநாவுக்கரசு - சித்திரை சதயம்
7. சுந்தரர்	- ஆடி சவாமி	மாணிக்கவாசகர் - ஆணிமகம்
8. நிலம்	- காஞ்சி	தீ - திருவண்ணாமலை
9. நீர்	- திருவாணைக்கா	ஆகாயம் - சிதம்பரம்
10. காற்று	- திருக்காளத்தி	
11. சீராளதேவன்		
12. படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல்		
13. இரண்டு கைகளையும் முட்டியாகப் பிடித்து நெற்றியிலே 3 முறைகுட்டி, வலக்கணையினால் இடக்காதையும் இடக்கையினால் வலக்காதையும் பிடித்து 3 முறை தோப்புக் கரணம் போட்டு வணங்க வேண்டும்.		
14. திரைச்சீலை போடப்பட்டிருக்கும் போதும், அபிஷேகம் மற்றும் நிவேதனம் செய்யும் போதும் சவாமி தரிசனம் செய்யக் கூடாது.		
15. தந்தை	- சிவபாதவிருதயர்	தாயார் - பகவதி.

போட்டி இல - I

பரிசு பெற்றேர் விபரம்

1. முதலாம் பரிசு பெறும் அதிஷ்டசாலி செல்வன் யோ. சங்கர் நல்ஸதம்பி பாதை கோவிற் புதுக்குளம், வவுனியா.	2. இரண்டாம் பரிசு செல்வி பு. வாக்கி வல்லிபுராலயம் துண்ணாலை வடக்கு, கரவெட்டி.	3. மூன்றாம் பரிசு செல்வன் பா. சுபாங்கன் 22, சேர்ச் லேண், முதலி கோயிலடி, கொக்குவில் மேற்கு, கொக்குவில்.

சைவநீதி - சந்தா விபரம்

தனிப்பிரதி

இலங்கையில் - ரூபா 25.00	வருடச்சந்தா இலங்கையில் - ரூபா 250.00
இந்தியாவில் - ரூபா 25.00	இலங்கையில் - ரூபா 250.00 (இந்திய ரூபா) (இந்திய ரூபா)

ஏனைய நாடுகளில் ஸ்ரேலிங் பவுண் 10 அல்லது US \$ 15. சைவநீதியின் வளர்ச்சிக்கு உங்கள் ஒவ்வொருவரதும் பங்களிப்புப் பெரிதும் வேண்டப்படும். சந்தா அனுப்பப்பட வேண்டிய முகவரி:

C. NAVANEETHAKUMAR,

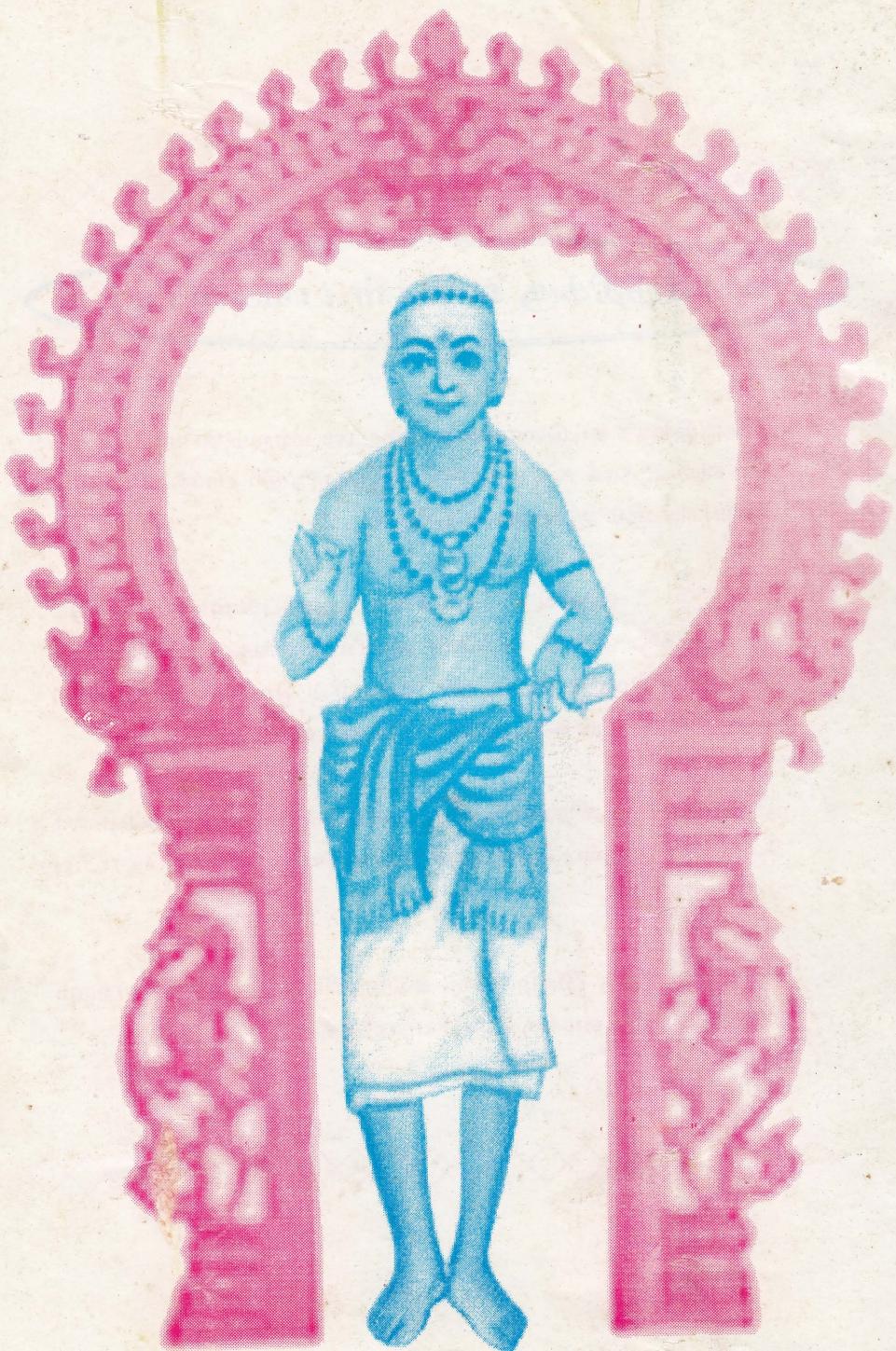
42, Janaki Lane,

Colombo - 04,

Sri Lanka.

சைவநீதிக்கு உங்கள் பங்களிப்பு

- ★ சைவநீதிக்குக் கட்டுரைகள், கவிதைகள் மற்றும் பொருத்தமான ஆக்கங்கள் தரக் கூடியவர்களிடமிருந்து எதிர் பார்க்கின்றோம். மாணவர்களும் ஆக்கங்கள் தரலாம்.
- ★ சைவநீதி பற்றிய உங்கள் அபிப்பிராயங்களையும் எதிர்பார்க்கின்றோம். உங்கள் அபிப்பிராயங்களைப் பிரகரிப்பததுடன் மேலும் சிறப்பான முறையில் வெளியிடுவதற்குரிய கருத்துக்களையும் நடைமுறைப்படுத்துவோம்.
- ★ உங்கள் ஆலய விழாக்களை முன்னிட்டுச் சைவநீதி சிறப்புமலர் வெளியிட விரும்புவோர் முன் கூட்டியே எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.
- ★ சந்தாதாரருக்கு இதழ் கிடைக்காதுவிடின்/முகவரி மாற்றம் போன்றவற்றை எமக்குத் தெரியப்படுத்தவும்.

திருவெம்பாவையை முன்னிட்டு மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிய
திருவெம்பாவை இலவச இணைப்பு

Regd. No. QD/37/ News 99. இவ்விதம் சைவநீதி நிறுவனத்தினரால் 48B, புள்ளமெண்டோல் வீதி, கொழும்பு 13
என்னும் முகவரியிலுள்ள யுளி ஆர்ட்ஸ் இல் அச்சிட்டு 1999. 12. 18 இல் வெளியிடப்பட்டது.